

welat

Sal:2 Hejmar:100 16-22 Rêbendan 1994 10.000TL (KDVD) Rojnameya Hefteyî

Nameyek
ji keçen Kurd
ên evîndarên
serxwebûnê re

Rûpel 14

Rayedar, rêveber û mebûsên DEP'ê hilbijartinê 27'ê Adarê ji Welat re nixandin:

'Qedera hilbijartinê li Kurdistanê ye'

- Heke şertên hilbijartineke demokratik neyên temînkirin, DEP wê jê vekişe
- Li Stenbolê DEP difikire ku wê serokatiya 5-6 belediyan di hilbijartinan de bi dest bixe
- DEP'ê texmîn dîkin ku wê li Tîrkiye û Kurdistanê %10 ray bistînîn
- Ji bo berendamiya serokatiya belediyan li şertê Kurd an Tîrbûnê nayê gerîn
- Li herêmê û li Tîrkiyeyê itîfaq bi tu partiyekê dewletê re nayê kirin
- Ji bo berendamiyên li şertên "naskirîbûn" û "qebûlkirîbûnê" tê gerîn
- Dewlet ji bo tengkirina çepera li dora DEP'ê, di kefteleftê de ye
- Partiyên sistemê li Kurdistanê ji aliyê dîtina berendaman ve, di tengasiyê de ne
- Di hilbijartinan de iştimal heye ku hile û dek bêne kirin
- Hilbijartina ku DEP nekevê wek nemeşrû tê nixandin
- Qedera hilbijartina 27'ê Adarê, li Kurdistanê diyar dibe

Rûpel 8

Cinayetên li dijî
mirovahiyê

Rûpel 12

Li kuçeyên Stenbolê
gedeyekî stûxwar

Rûpel 10

Bangek ji bo Serokê Ayîniya Mesîhiyeta Cîhanê Hz. Îsa jî wê ev zilm nepejiranda

Serokê hêja Papayê bi rûmet! Em pîrozbahiya civata we ya ruhanî dîkin. Bi bîrhatina 1994 saliya bîna Hezrefî Îsa eleyhî selam. Em daxwaza serketin û serfiraziyê ji bo civata Ruhaniya Mesîhiyeta Cîhanê dîkin. Wek hûn dizanîn, di Kurdistana dagirkirî de, ji hêla Cuntaya Tirk ve çawa dewle-mendiyên sererd û binerd têl talankirin, gund û bajaren Kurdistan mesîhî û misilman têl xerakirin û şewitandin. Namûs û şeref li ber lingan diçin. Wilo ayîniya îslamî û mesîhî jî di bin piyêne neviyêne Sultan Abdulhemîdê Sor de diperçiqin. Ewê ku di dîrokê de desten wan sor bûn bi xwîna Kurdistan mesîhî û misilman. Niha jî zarokêne Kurdistan mesîhî û misilman di bin panzêren dewletên mesîhî de têl perçiqandin. Gund û bajar bi top û balafîrên wan têl şewitandin. Qirkirina Kurdistan mesîhî û misilman bi destûra wan serokan têl kîrin, ewen ku

desten xwe danîn li ser Încîla muqedes û ji bo parastina mafêne mirovan sond xwarin. Em wek Wecîba Cîvata Ruhanî dîbînin ku li dijî vê zilmê derkeve, lewre Hezrefî Mesîh eleyhî selam di Încîla Şerîf de ferman kiriye. "Wan tiştan hûn li ser xakê girê bidin, min li asîman, qebûl nekirine." Em bawer in heke Hezrefî Mesîh li ser xaka zemîn bûya wê ji bo şewitandina pîr û zarokêne Kurdistan mesîhî û misilman erd û asîman bihejanda. Hêvî ev e, hûn bi wekaleta mesîh li dijî kuştin û zîlma rejîma Tirk dengê xwe bilind bikin. Em bawer in hûn bi navê Civata Ruhanî ji bo gelê Kurd i mezlûm û bindest alîkariyê bikin. Bi rîz û silavêne dayik û bavêne zarokêne bêne parastin dibin êrişa napalmê. Sersala we piroz dîkin.

**Serokatiya Ayîniya
Kurdistana Serbixwe**

Jiyîn

Heta beyana şevêne bêheyv
Li hev parvekirina berbanga kolanan e.
Û di desten hêviyê
Yêne qewardayî de
Li ser dilê xwişk û biratiyê
Yêne biçûk
Ji bo şagirtan
Evîn ristine.
Jiyîn,
Li karistanan kedkarî,
Li qada şer şerkarî,
Rik li zordaran girê dane.
Û li ser xaka ku agir lê dibare
Di çavê dijmin de tawanbarî ye
Li wir, li ser çiyayê Mamikan
Seîi hildane.

**Çîna Karkeran
Pirrîn (Adiyaman)**

**Keça me Niwa
3 saliya te
pîroz be.**

Dê û bavê Niwa
Nezîhe û Bedran

Welat mizgîn

Ey Kurdistan, welat mizgîn
Ev serhîdan, serketin
Ala kesk û sor û zer li dar xin
Me şerê xwe rakirine
Em şîna xwe, şer dajone
Heta ku hebek mabe
Mîrin ji me re zér e
Em nabin êsîrê wan e
Xwelî av dan bi xwînê
Gelê me şerê xwe dike
Ji bo evîna Kurdistanê
Me şerê xwe rakirine
Kurdistana me bi dewran e
Gişt bi hev re pişt dane
Bila bigirin ew zîlimkar
Me şerê xwe rakirine

**Xortê Şivan Ali Şîrîn
Ji Xolxala Çepekçûrê (Bingolê)**

Ji xwendevanê Welat re!

Nivîsene ku hûn ji Welat re dişînin, ji kere-ma xwe re bi awayekî wisa binivîsene ku dikaribin bêne xwendin û rastkirin. Ger hûn navnîşan an ji telefonêne xwe jî di bin nivîsene xwe de bidin diyarkirin emê kîfxweş bibin. Bîmînin di xweşiyê de

**Redaksiyona
Rojnameya Welat**

Nivîsara Welat

100 hejmarêne xwerû bi Kurdî

W elat gîhişte hejmara xwe ya 100. Rojnameya me ji xeynî hejmara 95. ku polîsan li montajê dest danibû ser, bêrawestin 100 hefta li pey xwe hiştin. Li welatekî azad û bi zimanekî negirêdayî yê ku bi awayekî fermî di saziyên dewleta wî welatî de tê bî-karanîn, derxistina rojnameyeke hefteyî karekî normal û xwezahî ye. Bes dema ev rojname bi Kurdî be û návenda wê ji li bajarekî dewleteke dagirker be, hingê derxistina weşaneke hefteyî li aliyeke, ya yeke mehane jî karekî pîr dijwar e. Ev rastî dema li ber çavan têl girtin, tê dîtin ku bi rîk û pêk û bêrawestin weşandina rojnameyeke hefteyî bi serê xwe bûyereke dîrokî ye. Pêwist nahe em dijwarî û tengasiyên ku di pêvajoya sed hefteyan de me dîtine ye-ko yeko di vî quncikî de binivîsin. Em bawer in ku xwendevanê Welat vê yekê jîxwe baş dizanîn. Lî dîsa jî li ser armanc û xebatêne xwe yên 100 hefteyan em dixwazin çend gotinan bibêjin.

Ji destpêka derçûna Welat ta niha, hewldana Welat ew bû ku bibe dengê gelê Kurd ê têkoşerê azadiyê, bibe platforma nêrîn û guftûgoyen li ser pirsgirêkên civaka Kurd û têkoşîna wê ya neteweyî, bibe berhevoka nirxên Kurdistanê yên çandî, hunerî, wêjeyî, bibe navgîna pêşvebin, têkûzkin û ye-

kîtiya zimanê Kurdî, bibe bin-geheke zexim ji bo pêkanîn û damezirîna roj-namegeriya Kurdî ya hem-dem, bi kurtasî bibe rojnameyeke neteweyî ya ku tê de hemû Kurdîn welat-parêz û dosten wan ên pêşverû dengê xwe bilind bikin û ber-hemên xwe yên hêja bidin pêşkêskirin. Bi vê ar-mancê, Welat pêvajoya 100 hefteyan xwest û xwe ceriband ku bibe xwedî rolekî pirrali. Ji hînkirina xwendin û nivîsandîne bigirin ta pêkanîna rastnivîs û rézîmaneke rast û hevgirtî, ji danasîna nivîskar, helbestvan, hunermend, şexsiyeten dîrokî yên ji çar parçeyen Kurdistanê ta danasîna erdîngar, dîrok û her cure bermahîyen welatê Kurdistan, ji perwerdekirina zarokêne Kurdistan -ku bê dibistan in- bigirin ta bilêvkirina pirsgirêkên jînêne Kurd ên belengaz û ji li ber çavan raxistina şertêne ku gerîlayen doza Kurdistanê tê de dijîn bigirin ta nirxandin û rexnekirina rewşa penaber û koçberen Kurd ên Tirkîye û Ewrûpayê, li ser gelek mijarêne girîng, cihêreng û balkêş, Welat hewl da ku xwendevanêne xwe a-gahdar bike.

Em çiqas bi ser ketine di van ceribandin û pêkanînen xwe de, nirxandina wê jî, ji xwendevanêne xwe re dihêlin. Lî tevî hemû kêmâsi û çewtiyên xwe bi gîhiştina hejmara xwe ya sedemîn em pîr şanaz û dilşad in. Armanc û hêviya me ye ku di pêş de bi saya rexneyen xwendevanêne xwe, Welat xurttir û bedewtir bikin.

BELAVKIRIN

Hefteya din, me behs kiribû ku nema şirketa BBD'ê Welat belav dike. Mixabin ev rewş wê ta çend mehîn din bidome, ji ber vê yekê jî wê Welat negîhîje hemû deve-ran. Kesêne ku dixwazin di belavkirinê de bi me re bibin alîkar ji kerema xwe re bila bi me re bikevin têkiliyê. Weki din xwendevanêne ku nikarin Welat bi dest bixin, ger li telefonâne ku em li jêr didin bigerin, emê karibin riya bidestxistinê nîşanî wan bidin. Telefon û faxa me: 5115007. Mixabin ji ber ku gelek caran em mecbûr man cihê xwe biguherîn, telefonêne me jî iptal dibin û xwendevanêne me bi hêsanî nedikarin xwe bigîjînin me. Bes ji vê gavê pê ve ev telefon (fax) a me wê bixebe.

Mazhar Günbat

NÜÇEYÊN CENGÊ..... Metodên Hîtler

Navenda Nûçeyan-

5 Rêbendan 1994- Mînibûsek ku ji Licê diçû Amedê, li nézî Qereqola Engûlê ji hêla leşkeran ve hate gulebarankirin, 5 rêu mirin, 10 ji birîndar bûn. Leskeran êris bir ser gundê Engûlê û Gund da ber topan, zarak mir û du gundî ji birîndar bûn. Di êrisê de 9 mal hatin şewitandin û du gundî ji hatin binçavkirin.

Cerdevanên Eşîra Bûcakan (siwerek), li Wêranşarê sê kes revandin û işkence bi wan kirin. Ji van kesen revandi (Faik Kevci û Şevket Geçgel) Mûsa Cin hat in berdan.

Li gundê navçeya Kanîreşê (Karlıova), leşker dixwazin bi zorê gundiyan bikin cerdevan. Ji bo vê yekê der dora gundê Kanîyan, Bûban, Cafran, Axpîk û Soloderesi ji hêla hêzen dewletê ve tê bombekirin.

Li Amedê hin kesen nenas, êris birin ser dikanan, Hamza Dûman hate kuştin, Bayram Yezîl û M. Salih Gîzlî ji birîndar bûn.

6 Rêbendan 1994- Li Batmanê, kontreya 3 kes bi navê Şîrîn Rûzgar û lawê wî A. Halîm Rûzgar û xebatkar Emin Kahraman, kuştin. Li Amedê, di Razangeha Zanîstgeha Dîcleyê de, di nav bera xwendekaran de ser derket, 9 xwendekar birîndar bûn. Ser di nav bera du komên tevgera Hizbulâh de cêbû.

Li Amedê panzerek leşkerî, li Taxa Bağlarê, li jinekî qelibî û di bûyerê de Melek Adigüzel di cih de mir.

Serokê Belediyeyê, yê nihiye Comaniyê (Atabağ Baykan) Ekrem Canpolat, ji hêla hêzen emniyetê ve hate binçavkirin. Canpolat ji Partiya DYP'ê ye û bi sûcê alikariya bi PKK'ê re hatiye binçavkirin.

Li Giyadînê (Diyadin) hêzen dewletê 13 gundi binçav kirin. Ji van ên ku navê wan kifş bûne ev in: Mehmet Kayali, Paşa Birgül û Cahît Yaşlı.

Ji hêla din, li gundê Elbîstanê hêzen dewletê gelek gundi binçav kirin. Tu agahî ji kesen binçavde ne tune, ji ber ku gund (Çiftlik, Kîstîk û Akdîl) di bin gema roya hêzen leşkerî de ne.

Hêzen leşkerî girtin ser 5 gundi Tûxê (Tetwan) û ji wan 2 gundi şewitandin. Hêzen leşkerî gundi bi navê Ez û Vanîk ewili vala kirin û dû re ji şewitandin.

7 Rêbendan 1994- Li Cizîrê hêzen leşkerî Taxa Sûr û ya Cûdî dan ber topan. 3 kes mirin, 4 ji birîndar bûn. Di bombe barandinê de, M. Emîn Katmîş, jina wî Mûmîne û lawê wan Ali Katmîş mir. Hohê, Mele Ismaîl, Yusuf, Lokman û Osman Tetik ji birîndar bûn.

Li Şîrnexê artêsa taybeti ket

■ Artêsa Tirk, Kurdistaneke vala ji xwe re kiriye armaceke bingehin. Edî ji ber êrisen gerila hêzen leşkerî, alikariye ji gundiyan dixwazin, da ku gundi, di nav wan û gerila de nabêntiyê bikin. Û ji gerila re bibêjin êrisa nebin ser hêzen leşkerî. Neçariya leşkeran, dibe bela serê gundiyan reben. Artêsa Taybeti ji, xwe li Kurdistanê diceribîne. Vê artesê di êrisa PKK'ê de 15 leşker winda kîrin û bi vê hersê, gundiyan Şîrnex û Sêrtê dane ber guleyan. Lî di çapemeniya Tirkîyê de ev kuştian (25 kes) wek gerilayen PKK, hat rîdan. Welê tê xuya kirin ku metodên artêsa Tirk, metodên Hîtler wê li dû xwe bîhèle.

kemîna hêzen gerila, 11 leşker mir 4 leşker ji hatin dîlkirin.

Li Pîrsûsê (Sirûc) di navbera hêzen leşkerî û yên PKK'ê de ser derket. Li gorî agahiyan 6 gerila mirine.

Li Xelîla gundi Kerboranê (Dargeçit) 20 gundiyan ku ji alyî hêzen dewletê ve hatibûn binçavkirin, ji wan 16 gundi hatin berdan. Lî 4 kes hîn ji winda ne.

Ji Bîrika gundi Bismilê Üzeýîr Kurt ji hêla hêzen dewletê ve 2 roj berê hate binçavkirin û heta iro ji hay jê tune.

8 Rêbendan 1994- Gundê Mebûsê DEP'ê Nîzamettîn Toğuc Gîrdikan, ji hêla hêzen dewletê ve tê valakirin. Hêzen dewletê, gundi bi kuştinê tehdîtkirin, da ku ew gundi xwe vala bîkin..

Li Cizîrê leşkeran Taxa Cûdî û Sûr bombebaran kirin. Di bomberandinê de, ji eynî malê 6 kes, Ramazan, Sabîha (Bûk), Sabîha (qîza malê), Hediye, Muhammed û Ahmed Bîlgîc mirin, 6 kes ji birîndar bûn.

Artêsa taybeti li gundi Dihê (Eruh) û Banê (Güçlükonak) gelek gundi kuştin. Heta vê gavê cendekê 3 gundiyan gihiştîya Nexweşaneya Sêrtê.

10 gundi Aralikê (....) di bin gemoroya (eblûka) hêzen dewletê de ye.

Endamên DEP'a Erxenê Bişar Şener û du lawê wî (Wedat û Zafer) ji aleyê hêzen ewlekriyê hate binçavkirin.

Li Çokpinar gundi Semsûrê (Adiyaman) hêzen ARGK'ê alikarê dewletê (ajan) Hüseyîn Arîk kuştin.

Cerdevanên Norşê gundi Müşê xelk dan ber guleyan. Di gulebarandinê de keçikek 8 sali birîndar bûn.

9 Rêbendan 1994-

Hêzen ARGK'ê li Şîrnexê êris arteşa taybeti kirin, 15 leşker mirin, gelek leşker ji birîndar bûn. Dîsa li Şîrnexê qemyonekê li mayinê qelibî, Cemîl Îbûr û Sûphî Erdem mirin, du kes ji birîndar bûn.

Li Silopî hêzen leşkerî dest bi operasyonan kirin, heta vê gavê 150 kes hatin binçavkirin.

19 kes ji alyî leşker û tîmîn taybeti ve li Midyadê, Gevre (Yüksekovala) û Xabûrê hatin binçavkirin, ta niha tu agahî der heqê wan de nehatiye standin.

10 Rêbendan 1994-

Artêsa Tirk, Kurdistaneke vala ji xwe re kiriye armaceke bingehin. Edî ji ber êrisen gerila hêzen leşkerî, alikariye ji gundiyan dixwazin, da ku gundi, di nav wan û gerila de nabêntiyê bikin. Û ji gerila re bibêjin êrisa nebin ser hêzen leşkerî. Neçariya leşkeran, dibe bela serê gundiyan reben. Artêsa Taybeti ji, xwe li Kurdistanê diceribîne. Vê artesê di êrisa PKK'ê de 15 leşker winda kîrin û bi vê hersê, gundiyan Şîrnex û Sêrtê dane ber guleyan. Lî di çapemeniya Tirkîyê de ev kuştian (25 kes) wek gerilayen PKK, hat rîdan. Welê tê xuya kirin ku metodên artêsa Tirk, metodên Hîtler wê li dû xwe bîhèle.

Gundê Licê Bamîtnê, Sîsê û Dêrxust ji hêla hêzen dewletê ve hatin şewitandin. Di her sê gunda de 50 mal bi temamî şewitîne, yên mayî ji lê nayê rûniştin. Hêzen dewletê 5 gundi ji binçav kirin.

Li gundi Nisêbînê hêzen dewletê êris bir ser gundiyan û gelek mal şewitandin. Gundiyan Bîzgurê, Telatê, Serêkaniyayê, Çalê, Cinetamiho, Cinetahiso û Çibîlgirawê, ji alyî hêzen dewletê ve bi kuştinê hatin tehdîtkirin, da ku ew gundi xwe vala bîkin..

Li Cizîrê leşkeran Taxa Cûdî û Sûr bombebaran kirin. Di bomberandinê de, ji eynî malê 6 kes, Ramazan, Sabîha (Bûk), Sabîha (qîza malê), Hediye, Muhammed û Ahmed Bîlgîc mirin, 6 kes ji birîndar bûn.

Artêsa taybeti li gundi Dihê (Eruh) û Banê (Güçlükonak) gelek gundi kuştin. Heta vê gavê cendekê 3 gundiyan gihiştîya Nexweşaneya Sêrtê.

10 gundi Aralikê (....) di bin gemoroya (eblûka) hêzen dewletê de ye.

Endamên DEP'a Erxenê Bişar Şener û du lawê wî (Wedat û Zafer) ji aleyê hêzen ewlekriyê hate binçavkirin.

11 Rêbendan 1994-

Leşkeran gundi Licê, Goma Aribeg, Goma Bekiran, Mala Elikan û Dehlîlo şewitandin.

Hêzen gerila, pira ser rîya Sêrt û Batman bi hewa xistin. Pişti bûyerê 6 kes, ji gundi Aviskê hatin binçavkirin.

Li Batmenê xebatkarê TAPO'ê (Şirîkatiya Anonîm a Petrolêni Tirkîyeyê) İsa Özer û kesek bi navê Feyrûşah Saçan, ji alyîkesen nenas ve hatin kuştin.

Hêzen nenas li Amedê Fîrat Doğan kuştin.

Di operasyonan hêzen leşkerî de 20 kes li Hênen (Hanî) hatin bin çav kirin.

Navenda DEP'a Licê, ji alyî hêzen dewletê ve hate gulebaran kirin. Pişti gulebarandinê 16 kes ji bo vê bûyerê hatine binçavkirin.

HAWAR

Dilbixwîn

Nûrheq û hozan Besê

J ina Kurd, edî weke jineke bêmaf, bêcare, bêkar û bêxwedî li xwe nameyzîne. Bêguman jin, ne tenê ji bo nan û zarokêkirinê ne, ne tenê ji bo reşigirêdan û şingerandinê ne. Heke berê jina Kurd bi navê nezaniyê, bîrtengiyê û bêhişiyê dihate naskirin, niha ew bi pratîka xwe wan nêrinê kevneperek bêwate dihêle.

Di nava civakan de civaka Kurd û di nava civaka Kurd de ji, jina Kurd; ji her kesekî bêhtir êşa bindestiyê kişandîye, lewma gelek caran tê gotin, jin koleyê koleyen e.

Gelê Kurd ji xwe re riya jiyanê vekiriye. Ji nû ve biyografya xwe dinivîsîne, pînûsa di destê wî de ya wê ye. Edî hew dikare di bin konê mirinê de binale û can bide. Neçare li hemberî wê mirina ku jê re bûye qeder (çarenûs) dîwarên azadiyê ava bike û li kêleka wan dîwaran jiyan û hebûna xwe biparêze. Ne tenê mîrê Kurd, bi mes û kerwanê azadiyê re jina Kurd ji xwe diparêze û pêş ve diçe.

Gelê Kurd ji xwe re riya jiyanê vekiriye. Ji nû ve biyografya xwe dinivîsîne, pînûsa di destê wî de ya wê ye. Edî hew dikare di bin konê mirinê de binale û can bide. Neçare li hemberî wê mirina ku jê re bûye qeder (çarenûs) dîwarên azadiyê ava bike û li kêleka wan dîwaran jiyan û hebûna xwe biparêze. Ne tenê mîrê Kurd, bi mes û kerwanê azadiyê re jina Kurd ji xwe diparêze û pêş ve diçe.

Mijara vê koşeyê ne lêkolîneke dîrokî ye, li ser jina Kurd... Mebesta min "Nûrheq" e.

Di kasetê de hevala Besê hem muzîsyen, hem helbestvan û hem ji dengbêj e. Mirov bi vê yekê gelekî şanaz e. Edî jina Kurd dikare bi xwe rabe ser piyan û bi xwe jî bimeše.

Besê weke hozaneke gelî tê naskirin. Hozana gel e, dikare hestêne gel nas bike, bi êşa wan bihese û di şîn û şâhiyan de bi wan re be. Bi rastî dema ku min Besê di serhildana Kasselê de dît, ez geleki kêfxweş bûm. Di nava gel de bû. Bi gel re radibû, bi gel re rûdiniş. Hozanê(a) gel di nava gel de ye, hozanê(a) ji gel dûr, hunera wî miriye, bêcan e.

Huner bi xwe berhemeye kolektîv e (hevpar, hevpiş). Encama keftûlefteke hevbeş e. Stûnên hunerê hev temam dikin, wisa ji di kaseteke muzîkê de besen bingehin di amadekirina wê de ev in: Gotin, muzîk, amûrên muzîkî, deng (aheng), moral, form û psîkolojiya dengbêj. Heke em bala xwe nedin van pêdivîyan, bêguman berhema em pêşkêş bikin wê lawaz bibe.

Li gorî ku ez têdigihîjim, li ser kasetê gelekî nehatiye rawestandin, psîkolojî û moralâ hozan li ser enstrumental û ahengê ne destelat bûye. Di navbera muzîk û gotin û deng de têkiliyeke tunde nîn e.

Di straneke de ahenga neteweyî gelêkî pêwist e. Eger amadekarê muzîkê û belavkarê enstrumentalan êş û hesta dengbêj nas neke ew nikare muzîkeke rîk û pêk pêşkêş bike. Amûran (aletan) bersivâ gotinan nedane. Lewma ji guhdar cudabûn û qutbûnekê di navbera gotin û muzîkê de dibînin.

Navê Sûriyeyê hîn “terorîst” e!

Di gel ewqas cün û hatina heyetêr DYA'ye û hevditina Esad û Clinton, ku hefteya li pêşîya me, wê li Cenovayê çê bibe. Dîsa ji rêveberên DYA'ye (Dewletê Yekbûyî yê Amerikayê) navê Sûriyeyê ji nav listeya dewletê terorîst dernaxe.

Berdevkê Karê Dewletê yê DYA'ye Mike McCurry, ev daxuyan kir: “Sûriye wê di nav listeya dewletê bi terorî re têkildar de bimîne heta ku wê dev ji alîkarî û parêzkariya rêxistinîn terorîst berdaye.” Dîsa McCurry daxuyand ku wê Clinton di hevdîtinê de giraniyê bide ser pêkanîna aştiyê ya di navbera Sûriyeyê û Îsraîlê de.

Nîha navê 7 dewletan di vê listeyê de cih girtiye. Dewletan ku di vê listeyê de bin, bi ambargoya DYA'ye ya aborî re rû bi rû dibin.

Li aliye din, Wezîrê Karê Derve yê Sûriyeyê daxuyand ku, heke kî li dijî peymana RRF'ê û Îsraîl'ê ser bike vê Sûriye alikariya wî bike.

Çeteyê mafya 40.000 şirketan kontrol dikan

Cigirê Wezîrê Karê Hundirîn, Mikhail Yegonov, di semînereke navneteweyî de daxuyand ku, rêxistinîn mafya li Rûsyayê 40.000 firmayen (çî arîzi, çî yên dewletê) kontrol dikan. Van şirketan cur be cur ji bo karê qirêji weke, bazîganiya çekan, tişten tevîzînê (narkotik) û erebeyen dizi dikan.

Di semînera bi navê “Karûbarê Dilovan” de Yegonov got-ku, li hinek herêmîn Rusyayê ev kes, piir bi jîrî û serketî, kontrola kar bi dest dixine. Hêzên ewlekîrî dîbêjin ku, gelek mirovîn mafya cihêngirîng di 1800 bankeyen ku, bas nayêne birêvebirin de, bi dest xistine, gelek gruben mafya, xebatê xwe yên qirêji, bi kontrolkirina şirketan ku, karê bi rûmet dikan, vedişerin.

Aîdîd dîsa bû serok

Muhamed Farah Aîdîd ji nû ve hate hilbijartîn ji bo Serokatiya (SNA) Hevkariya Neteweyî ya Somaliyê pêk tê. Li gorî agahiyênu ku rayedarê rêxistinê roja 5'ê Rêbendanê dan, Aîdîd ku niha li Kenyayê ye. Di hilbijartina ku roja 4' ê Rêbendanê li Mogadîşyê, bi besdariya 200 giregirîn hevkariyê de, Aîdîd ji bo şes mehan, wek serok hate hilbijartîn.

Abdi Kerîm Serokê Kongreyê ji Ajansa Reuters 'ê re wiha got: “Ev hilbijartîn nîşana piştgiriye ye ji bo mirovîn ku li dijî hêzên NY'ye şerê gerîlatiyê meşandiye.”

Li Meksîkayê di navbera ARNZ û dewletê de destpêka pêvajoyek nû

Artêşa Zapata serrawestin xwest

Nûçeyên Derve- Artêşa Rizgariya Neteweyî ya Zapata (ARNZ) roja 11'ê Rêbendanê (Çile), di gel hinek şertan, pêşniyara serrawestinê pêşkêsi hikûmetê kir. Li gorî Ajansa Reuter'ê, ARNZ dixwaze wek aliye-kî şer bê nasîn. Artêşa Meksîkayê ji herêma şer vekiye, pişti wan, dikarin dest bi hevdîtinê bi aştiyê bikin.

Serokê Meksîkayê Carlos Salinas de Gotarî, Wezîrê Karê Hundirîn, ji ser kar dûr xist û Wezîrê Karê Derveyî ji bo pêkanîna aştiyê peywirdar kir. Bi Serokatiya Manuel Camacho Solis Lijneya Aştiyê ava kir.

Li aliye din şerê ku, li herêma (dewleta herêmî) Chiapas roja serê salê dest pê kir, pişti demekê ber bi çiyan ve vekiye, bi vekişîna gerîlayan re. Lî, bi bombekirina hinek avahiyê li Meksîco City berfirehtir bû. Di rojêni dawiya hefteyê de li 5 derên Meksîco City'ê bombe teqîyan, ji bili jineke ku birîndar bû, tu tiş bi kesî nehat.

Evara serê salê gundiyan xwecîhî li dijî dewleta Meksîki li herêma Chiapas (dewleta federal) serî hildabûn û li wê herêmî, ji bo demekê rêveberî bi dest xistibûn, lê pişti şerekî gurr, vekişîya bûn çiyan. Di vi şerî de nêzî 200 kesî hatin kuştin.

Ev herêm cihê herî xizan û xwecîhî nêviyê şaristaniya Ma-ya ye.

Dewleta Meksîki pişti ku ew nefî wê herêmî kirin, (25 salan berê) tim bi tenê, ji hemû pêşkettinan bêpar hiştine. Hejmara xwecîhan li vê herêmî 3.2 milyon e û ev ji digihîje ji sedî 50 zêdetir nifusa herêmî. Li wir hikûmdarî di destê çend xwedîyê plantasyonan de ye ku, bi alîkariya Partiya Salinas (Partiya Şoreşger a Saziyê) ji gundiyan erdê wan distîn, di ser de jî zîlmî li wan dikan (dikujin, diavêjin hepsê). Rêjeye Meksîkiyan li wê herêmî ji sedî 4 e, lê ev xwedîyê çar yek gişt erdêne herêmîne.

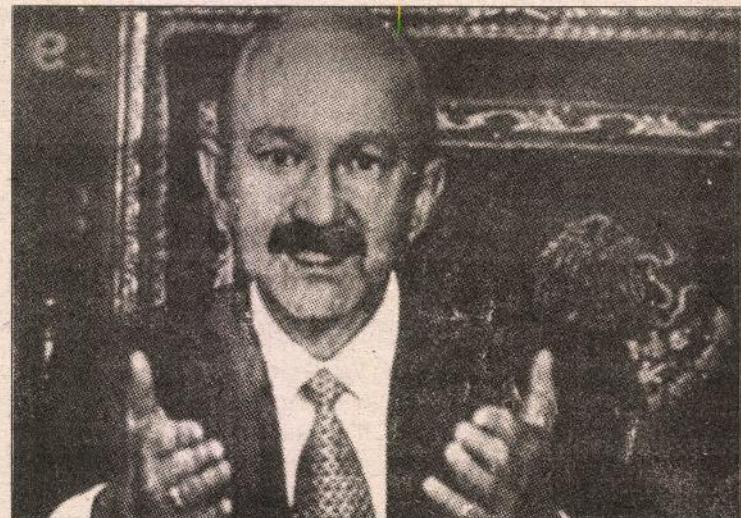
Li gorî jêderên navneteweyî, di bin Serokatiya Salinas de, dewlemend hîn dewlemendtir, xizan ji xizantir bûne.

Wek tê zanîn, serhîderan armanca xwe wek parastina

■ Mêjûya avabûna ARNZ'ê digihîje sala 1968'an ku li Meksîco City'ye gelek xwendekarênu, hikûmet protesto dikirin hatin kuştin. Ji sala 1983'yan vir ve li ciyayê Chiapas amadekariya şerî cekdarî dikan. Di gel xerabûna rewşa aborî û siyasi ya xwecîhîn herêmî û penaberên ku ji Guatemalayê hatin, hêza Zapatîstan ji zêde bû.

mafêñ xwecîhan û rî li ber girtina NAFTA'ye ku pişti şerî salê kete rojevê, ji ber ku, pişti peymana NAFTA'ye (Peymana Ba-zarganiya Azad ya Bakurê Amerikayê) wê hilberiyê wan, hîn erzan ji dest biçe û wê têkevin tengasiyeke mezin. Li gorî eyî çavkaniyan hêzên dewletê di şer de, ażneyen hov li dijî gel û gerîlayan bi kar tînin, bombezeyan di ser kesen sîvil de dibañnine.

Ji bo piştgiriya Zapatîstan li paytexta Meksîkayê, li Meksîco City'ye xwepêşandanek li dar ket. Roja 13'ê Rêbendanê 100 hezar kes besdariyê vê xwepêşandanê bû. Serokê Meksîkayê Salinas, serrawestina yekalî ilan kir.

Serokê Meksîkayê Carlos Salinas de Gotarî

Rewşa vê herêmî gelek dişibe ya Kurdistanê, ji aliye xizanîyê û pest û pêkutîya dagirkeran-u mijokdaran ve.

80 hezar kes ji bo Rosa Luxemburg û Karl Liebknecht meşîyan

Rosa Luxemburg

Karl Liebknecht

Nûçeyên Derve- Li Berlinê 80 hezar kes ji bo bîranîna salvegera 75'an ya Roza Luxemburg û Karl Liebknecht, ku sala 1919'an de li Almanyayê hatibûn kuştin, meşîyan. Pankartên ku meşvanenê da-bûne destê xwe, di wan de ev dîrûşme hatibûn nivîsandin. “Luxemburg, Liebknecht û Lenîn nayêne jibîkirin. Rabine ser piyên xwe û li ber xwe bidin.” Bi navê Gunther Kurt

meşvanek der barê meşê de wiha got: “Hejmara meşvanen vê meşê ji sala derbasbûyî du car pirrtir in. Qelsiya aboriya Almanyayê û dijminiya ku li Almanyayê li hemberê biyaniyârî tê kirin, dibe sedem pirrbûna besdarvanen vê meşê, baweriya sosyalîzmê hêdî hêdî di nav gelê Almanyayê de cih digire. Meşen pêşerojê dê pirr xurttir derbas bibin.”

Li ser rawestina tezkereya leşkeran, reva ji leşkeriyê li hemû Tirkîye û Kurdistanê zêde bû

Firarên leşkeriyê bêqedar in

- Têkoşîna ku PKK li dijî dewleta Tirk dide, bi artêşa Tirk biryareñ girîng dide standin. Leşker, tîmêñ taybetî û cerdevanêñ li Kurdistanê li dijî PKK'ê qels dimînin.
- Dewlet wek çare dixwaze pêvajoya leşkeriyê ji 15 mehan dîsa hilkişîne 18 mehan. Bi vê mebestê, artêşa Tirk gava yekemîn avêt û tezkereya leşkeren tertîba 72/4'an ji bo sê mehan da rawestandin.
- Li hember vê biryareñ li hin wargihêñ leşkeriyê, protesto ji aliyê leşkeren Kurd û Tirkê çepgir ve hatin li darxistin. Malbatêñ leşkeran û Komeleya Mafê Mirovan jî daxuyaniyêñ protestokirinê weşandin.

Navenda Nûçeyan- Hefteya çûyi bi rawestina tezkereya leşkeren ji dewreya 1972/4 bi sedan leşker ji artêşa Tirk firar kirin. Ji xeynî firaran, bi dehañ leşker jî teşebûsî xwekuştinê kirin. Heta niha, li gor agahiyên nefermî, nêzîkî sed leşkeren ji tertîba 72/4'an ji wargehêñ xwe reviyane. Li ser van qewimînen girîng, rayedarêñ artêşa Tirk tu daxuya niyêñ fermî nekirine.

Hefteya çûyi, bi nêzîkbûna tezkereya leşkeren tertîba 72/4'an ku li dora 30 rojan ji roja terhîsa wan re mabû, ji nîşka ve ji aliyê rayedarêñ artêşa Tirk ve ji bo sê mehan pêşniyara biryara rawestandina terhîsa tertîba 72/4'an ji Meclisa Mezin a neteweyîya Tirkîye hate kir. Pêşniyara Serokatiya Artêşê eynî roj ji hêla Meclisê ve wek biryarameyeke di hukmê qa-

nûnê de hate pejirandin. Ev biryara ku ji nîşka ve hate standin, wek bombezkekê li nav leşkeren ku li hêviya terhîse bûn, teqiya û reaksiyonen bi hêrs ji aliyê leşker û malbatêñ wan ve xwe dan der. Komeleyen demokratik û Komela Mafê Mirovan jî li hember vê biryara leşkerî daxuyaniyêñ protestoyê dane çapemeniyê.

Ev biryara ne tenê hizûra leşkeren li benda terhîse birin, lê yên din jî şoke kirin, ji ber ku ew wek dirêjkirina pêvajoya leşkeriyê hate nîrxdandin. Li van reaksiyonen giştî, Wezîrê Karê Parêzîyê, Mehmet Gölhan bi axaftinekê da diyarkirin ku ev biryara ne ji bo dirêjkirina demajoya leşkeriyê, bes tenê, ji ber rewseke awarte mebesta rawestina terhîsa tertîben 72/4'an hatiye standin. Teví vê yekê biryara ji hêla gelek

kesên din ve jî wek ceribanda dirêjkirina leşkeriyê hate nîrxdandin.

Wek tê zanîn sala çûyî, pêvajoya leşkeriyê ku 18 mehn bû, sê mehn hatibû kêmkirin û leşkerî bûbû 15 mehn. Bes, ev biryar hîna hingê wek helwesteke siyâsî hatibû nîrxdandin, ji ber ku di dema propogandayê hilbijartinê de partiya Riya Rast soz dabû ku leşkeriyê daxîne 12 mehn. Bes, ev biryar hîna ji destpêkê ve ji hêla derdorêñ leşkerî ve baş nehatibû ditin û amadekariyêñ ji nû ve dirêjkirina leşkeriyê dest pê

kiribûn.

Rayedarêñ dewleta Tirk di daxuyaniyêñ xwe de wek sebebê vê biryareñ têkiliyê nexweş yên bi cîranan re, bi teybetî jî tehdîdîn Yewnanistanê nîşan dan. Bes, ev daxuyanî wek veşartina zehmetiyêñ artêşa Tirk yên li Kurdistanê hate nîrxdandin; şerê ku li Kurdistanê ji aliyê PKK'ê ve li dijî artêş û hemû saziyêñ Tirkîye tê kirin. Dewlet ji bo ku karibe bersiv bide livbaziyan gerîla ji aliyekî ve hêzên taybetî perwerde dike û dişîne Kurdistanê, ji aliyekî ve jî dibîne ku ew jî têri na-

Mehmet Gölhan

kin, dîsa dixwaze bi awayekî pêvajoya leşkeriyê hilkişîne 18 mehn.

Orgeneral Doğan Güreş, ji bo ku firarêñ leşkeriyê zêde nebin moralî dide leşkeran.

**Endama
Rêveberiya
Tüm-Sağlık-Sen'ê
winda ye**

Endama Rêveberiya Tüm-Sağlık-Sen şaxa aliyê Anadoluyê Nazîfe Kaya ev 5 roj in winda ye. Nazîfe Kaya di Nexweşxaneya Süreyîya Paşayê de kar dikir. Malbata wê û hemû xebatkarêñ Tüm-Sağlık-Senê der barê Nazîfe Kaya de ji Şubeya Terorê tu agahî hilnedâ.

**Li Cizîrê
provokasyona
dewletê**

Hêzên dewletê piştî Şîrnex û Hezexê, dixwazin li Cizîrê jî provakasyonan binin pê. Leşkeran navce dane ber gulebaranê, di bûyerê de mermiyêñ hewanê malek hilweşandin û jê 2 zarak 6 kes mirin. Ji malbateke din jî 5 kes birindar bûn. Ev êris jî aliyê leşkeren Tabûra Tanqê ya Cizîrê ve çêbû. Li gorî agahiyên herêmi hêzên dewletê li nav taxên Cizîrê mermiyê neteqiyayî direşînin û li wir diteqinîn.

**Greva birçîbûnê
ya girtiyê
Çepa Şoreşger bi ser ket**

Girtiyê Çepa Şoreşger di girtîgehêñ Bayrampaşa, Çankırı, Yozgat, Malatya, Erzurum, Sakarya, Bartın, Kocaelî, Amasya, İskenderûn, Antep, Ceyhan, Nevşehir, Çanakkaleye de ji bo işkence û konevaniyê neheq yê ku di girtîgehê de didomin, dest bi greva birçîbûnê kiribûn. Xwestinêñ girtiyen di roja 33'yan ya grevê de ji aliyê kargeriya girtîgehan ve hate pejirandin. Girtîgehê Ankara, Aydin, Buca, Kayserî û Bursayê derveyî vê biryareñ man. Di girtîgeha Mêrdînê de ji işkence bi her awayî ve li ser girtiyen didomin. Ji bo hemû girtiyen Fesîh Coşkun Kargeriya Girtîgehê protesto kir.

**Ji Aydinlikê
Xelatêñ
Cemal Sureya**

Bi amadekariya rojnameya Aydinlikê, Xelatêñ Cemal Süreya hatine belavkirin. Ji bo xelatêñ Cemal Süreya di müzeyâ çapemeniyê de bi merasimek çêbû. Di merasimê de Berpirsiyarê Giştî yê Aydinlikê Ferît İlsever, li ser helbestvaniya Cemal Süreya sekînî û ji têkoşîna wî ya şoreşgerî mînak dan. Piştî axaftinê xelat hatin belavkirin. Yıldırım Türker bi pirtûka xwe ya bi navê "Cîhangîr Kedîlerî" (Pisîkîn Cîhangîrê), Alî Asker Barût jî bi pirtûka xwe ya bi navê "Üsküdar Şîrlerî" (Helbestêñ Uskudar'ê) xelata Cemal Sureya hildan. Di merasimê de gelek hunermendêñ bi nav û deng amade bûn.

DEPa bajarê Stenbolê kongreya xwe ya yekemîn çekir

'Edî baweriya me bi demokrasiya wan nayê'

Salih Günbat

Kongreya DEP'ê ya bajarê Stenbolê roja 10.1.1994'an li Gazinoya Çakilê hate çekirin. Pistî hilbijartinê, ji nû ve serokê berê Dr. Kemal Parlak hate hilbijartin.

Kongreya DEP'ê ya bajarê Stenbolê roja 10.1.1994'an li Salona Çakilê saet li dora 12 yan bi besdarbûna gelek mîvan, endam, delegeyan dest pê kir. Di nava mîvanan de Serokê Rûmetî yê DEP'ê Yasar Kaya, Parlamente Amedê Sedat Yurttaş, Parlamente Şînrexê Selim Sadak, xwişka Mehmet Sîncar Bedriye û ji partiyen cur be cur gelek politikvan.

Kongreye bi axaftina Av. **Hasip Kaplan (Endamê Heyeta Kargerî ya Bajér)** dest pê kir û li ser rewşa Kurdistanê ku niha tê de ye, bi dirêjahi sekînî û got: "Em biratiyê dixwazin, lê em biratiyâ Türkîş naxwazin, em biratiyâ Güreş naxwazin, em biratiyâ Çiller naxwazin ji ber ku xwîn ji devê wan dirije, em biratiyâ Mamoste Beşikçi, Mamoste Başkaya û em biratiyâ gelê Tirk dixwazin."

Latif Epözdemîr (Endamê Heyeta Kargerî ya Bajér) ji di axaftina xwe de bi kurtahî wiha got: "Ger dewleta dagirker bi rastî aşıtyê, serra-westandinê bixwaze bila bê vê salonê, ki dibe bila bibe ji yekî bipirse kesen ku li vê salonê ne em bi wan bawer in ku wê riya aşıtyê nîşanî wan bide, ev em ev in, partiya me ev e."

Epözdemîr, ji bo hilbijartina belediye bajarê Stenbolê ji "Yen ku li navçeya Ümraniyeyê di bin qerş û qal de mabûn ne-hatine ji bir kirin. Partiyen burjûva ku herin rayen wê navçeyê bixwazin wê di nava wi ciyayen qerş û kal de gel wan bixeniqin." got

Semsettin Kara ji got: "Ev demokrasiye çawa ye ku ji ber ku ez dipeyivim tême girtin, ev çi demokrasiye ku ji ber ku em dinivîsinin dikevine girtigehan. Ez dibêjim ew ne demokrat in, ew dembokrat in. Ne demokrasî heye, demokrasiya wan ji dembokrasî ye. Lî ez dibêjim êdi ew bibêjin demokrasî, demokrasî heye ji em nema ji wan bawer dikan. Ji ber ku gotin demokrasî em xapandin, gotin em demokrat in dîsa em bi wan xapiyan, nema êdî emê baweriya xwe bi wan bînin."

Sedat Yurttaş (Parlamente Amedê) ji li ser rewşa giştî ya Tirkîyeyê sekînî û wiha got: "Komara Tirk sala çûyi ji bo yi artesê 100 trilyon ji butçeyê vegetandibû, sala îsal ji 400 trilyon vegetandiye. È ku mirov bide berçav hatina Tirkîyeyê 600 trilyon e, hengê mirov dikare bibêje ku şerekî

qirêj heye, ji bo her tiştî 200 trilyon, tenê ji bo artesê 400 trilyon tê vegetandin. Wê çawa gel mesût bibe. Wa ye leşkerî ji, ji nû ve dirêj kirin."

Ali Ekber Oğuz (Serokê DEP'a Kadıköy) wiha got: "Pişti pest û pêkutiyen dewletê em hê ji li ser piyan in. Em niha ji her demî zêtetir bi hêz in. Bi rastî gelê me pê derxist ku edî tiştekî ku partiyen burjûva bide wan nemaye. Ji bo serketinê divê zehftir li me xwedî derkeve."

Mürüvvet Cacim (Endamê DEP'a Beyoğlu): "Komara Tirk ev çend salên dawiyê ku ketiye tengasiyeke mezin, ji bo şerî çekdarî dibêje emêbiharê vê pirsgirêkê care-ser bikin, nabe. Dibêjin zivistanê, ew ji nabe. Payîz û havîn emê hal bikin, kokê wan bigelîni. Lî heta niha bi ser neketine. Dewletê niha ji pê derxist ku nikare xwe li hember şervanê serî ciyê demeke direj bisikine ji ber ku gava dewletê şervanekî qetil dikir, bi dehan xortenê Kurd derdiketin û li hember dewleta faşîst dibûn şervan."

Dewlet bêçare maye, niha ji bi ser gund, navçê û bajarê Kurdistanê ve diçe. Ev neçarıya dewletê ye."

Weki din Orhan Kaya (Serokê Kargeriya Xorten DEP'ê), Ahmet Cihan (Endamê Heyeta Kargerî ya Bajér), Doğan Genç (Ji DEP'a Ümraniyeyê), Hasan Erkul (Delegeyê Kongreyê), Ümüt Örten (Endamê DEP'ê Çerkes), Rıza Yağmur (Navçeya Avcilar), Hüseyin Yılmaz (Ji DEP'a Beyoğlu), Nurettin Yılmaz (Delegeyê Kongreyê) direj direj axivîn, hinekan rexneyen xwe li kargeriya DEP'ê kir. Hinekan ji kar û barênu ku hatîne kirin kêm dîtin û pêşnîyarân xwe pêşkêş kirin.

Ji bo bersiva axiftan Serokê DEP'a Stenbolê Dr. Kemal Parlak derket ser kursî.

Weki din di kongreye de geleç mesaj hatin xwendin têde ji bo kurultayê serketin dihate xwestin.

Pişt re, ji bo hilbijartîne delegeyan reyên xwe avêtin sandoqan. Di dawîya hilbijartîne de yên ku hatin hilbijartîn ev in: Dr. M. Kemal Parlak (Serokê DEP'ê yê Bajér).

Berendamê Heyeta Rêveberiya Bajér

Esil: Tülay Geyik, Şemsettin Kara, İmam Doğan, Zeynîl Abîdin Kızılıyaprak, Nihat Bayrak, Orhan Kaya, İbrahim Înce, Adnan Özbîngöl, Remzi Doğaner, Ümüt Örten, Nurhayat Akman İşyapar, Sema Savaşal, Canan Karakaş, Ömer Aşkara.

Yedek ji; Rifat Güler, Ayşe Erol, Üzeyir Avci.

Kongreye bi axaftina

Av. Hasip Kaplan
(Endamê Heyeta Kargerî ya Bajér) dest pê kir û li ser rewşa Kurdistanê ku niha tê de ye, bi dirêjahi sekînî û got: "Em biratiyê dixwazin, lê em biratiyâ Türkîş naxwazin, em biratiyâ Güreş naxwazin, em biratiyâ Çiller naxwazin, ji ber ku xwîn ji devê wan dirije, em biratiyâ Mamoste Beşikçi, Mamoste Başkaya û em biratiyâ gelê Tirk dixwazin."

Dr. Kemal Parlak

Mürüvvet Cacim

Xwişka Mehmet Sîncar (Bedriye) ji beşdaran eleqeyeke mezin dît.

Av. Hasip Kaplan

Latif Epözdemîr

Şemsettin Kara

Ali Ekber Oğuz

Ali Yılmaz

Doğan Genç

NAVÊ DELEGEYAN

V. Tülay Geyik, Şemsettin Kara, Zeynel Abîdin Kızılıyaprak, İbrahim Înce, Orhan Kaya, Remzi Doğaner, Abdullah Yıldırım, Hasip Kaplan, Ahmet Soner, Ömer Aşkara, Cemîl Gedik, Ahmet Şahdemîr, Bedrettin Bayram, Nurettin Kaplan, M. Emin Fırat, Yusuf Çırık, Gülsen Bilgili, Zekî Çelebi, O. Uğur Ölçay, Mehmet Mutlu, Türkân Kurtulmaz, Reşit Bînîci, Veli Mükünen, Erdogân Baysal, Bertan Zühaloğlu, Şengül Doğan, Burhan Karaçoç, Mustafa Özdemîr, Aydin Çalik, Osman Aytar, Rifat Güler, Neşet

Kandemîr, Ali Ekber Oğuz, Mehmet Akar, Şah İsmail Vargün, Semra Gürbüz, Hidir Doğan, Mahmut Can, İsmail Bîrtekin, Hüseyin Yüce, Ekrem Kaya, Üzeyir Çetin, Fesih Fırat, Abdullah Aslan, Ahmet Sur, M. Müfit Kılıç, Nurettin Yılmaz, İhsan Kılıç, Özcan Kılıç, A. Mecit Kapازan, Sîrop Demîrcî, Hasan Sîncar, Halîl Salik, Abdürrezak Ökdemîr, Hüseyin İpekîz, Selahattin Sarıkamış, Asîye Kolçak, İsmetullah Çoban, Mehmet Oğuz, Güvercin Turan, Niyyazi İletmiş, Ahmet Karaoğlu, Mehmet Gündoğdu, Haydar Karaman, Hüseyin Karataş,

Ömer Karadağ, Rıza Yağmur, Bircan Öztürk, Mehmet Can, Fatma İnanç, Cuma Tanrıku, Hakkı Dalga, Eyüp Gökçen, Zübeyir Atabay, Emin Tendik, M. Şerif Çümser, Davut Timar, İsa Eskîn, Mahmut Özgür, Ali İncesu, Cemal Çoşkun, Abdulhalîf Duman, Bîlal Arslan, Doğan Genç, Fethi Ahmed Gül, İbrahim Ünal, Cemile Gündoğan, Cudi Tabakoğlu, Serab Mutlu, Sirri Feroğlu, Adîl Kurt, Mehmet Polat, M. Ali Kirdök, Selim Okçuoğlu, İbrahim Gürbüz, Şefik Beyaz, Ayşe Karadağ, Abâdûlrahman Delî, Körôlu Karaaslan, Hasan Erkul.

Pêdivî maka keşikirinê ye.

Frederich Engels

Me digot pepe

Li Zindana Leşkerî ya Amedê, kesen zana û xwende ji bo ku yên nezan û nexwende hişyar bikin, semîner û xebatên hêvajoyê li dar dixin. Di nav besdarê semînerê da Apê Evdilqadir ji heye.

Ders li ser civaka pêşin a ji-yana komî (komînal) ye. Gotin tê li ser rewşa axaftinê ya wê demê qirasê dibe. Dersdar dibêjin ku mirov di wê demê de weke zarokekî hê nû bi xeberdanê ketibe, bi raweyê ferma-nî û baneşanan peyiivîne. Wek: Bike, her, a, lêxe, ax, ay, ...

Pîştî mijara dersê diqedê, ji

Apê Evdilqadir dipirsin ku carêkê ji ew vebêje.

Apê Evdilqadir ji xwe ewle û bawer, radibe ser xwe û dest pê dike: – Lawê apê min, baş

tê bîra min. Dema ez zarok bûm bavê min diçû bajêr. Gava ji bajêr dizivirî ez diçûme pêsiyê. Min digot: "Pepe Pepe"

Silêmanê Kal

Bi namûs tiştekî wer tune ye!

Yekî gundi li ser "endamiya PKK'ê" dikeve hundir. Li hundire zîndanê tim xwe dipesîne û ji her kesî re; "Ev 12 sal e ku ez di nav PKK'ê de me" dibêje.

Bi wê yeka xwe ji namîne, mezinatiyan ji li ser girtiyê xişm yên gundi dike, pişikê xwe bi rewşa xwe mezin dike.

Rojekê di xebata hêvojîyê (telimê) de gotin te ser her sê herfîn PKK'ê. Serokê xebata

hêvojîyê ji besdaran ku bi giştî kesen nexwende û xişm in pîrs dike, ka meneya wan ci ye. Tev tiliyên xwe bilind dîkin. Ji nav wan ê ku tim dibêje, 12 sal e ku di nav partiyê de ye, tê nîqandîn.

Jê re dibêje: "Heval ka ji me re bibêje, her sê herfîn partiyê yanê PKK tê ci maneyê?" Yê gundi: "Heval, PKK, yanê PKK ye." Hêvojkar: "Herê em ji wê dizanîn. Lî sê herf hene.

Her yek jê herfa pêşin a peyvekê ye. Ka bibêje P" herfa pêşin a kîjan peyvî ye?"

Gundi: "Heval PKK, PKK ye û hew." Ji nav kesen ku tiliyên xwe rakirine, yekî hildibijerîn. Jê dipirsin.

Gundi: "PKK, yanê Partiya Karkeren Kurdistanê" dibêje.

Gundiye PKK'yî (!) 12 sal xwe ranagire û dibêje: "Hema bi namûs tiştekî wer tune ye"

Silêmanê Kal

Doğan Güzel

Jûjî...

• LI KURDISTANÊ JI BO RË LI BER HILBIJARTINAN BÊ GIRTIN

HERTİST
TE KIRIN!

JI BO KU HILBIJARTIN
BI AWAYEKÎ ADIL
WERE KIRIN CI JI DESTÊ
DEWELETA ME HAT, NEHATA
TEXSIR KIRIN!!

A XWE KIRIN! CI HÈ
KU EM RAYEN
XWE BIKINÉ
NIN E!!

KÊ CI PEKAND?

Leşkerên ku firar dîkin nexweşen ruhî ne.

Mehmet Gölhan

(Wezîrê Karê Parêziyê yê Tirkîyeyê)

Kerê Kurdan

û otomobîla Amerîkayê

Pismam

Doktor Kemal Ehmed dîroknîvî sekî Kurd e. Wî xizmetekî pirr mezin ji bo dîroka me ya neteweşî kiriye. Min bi xwe, rû bi rû li Dr. Kemal guhdarî kiriye wî digot: "Belgeyên ku min li ser dîroka gelê Kurd ber hev kirin, bêguman ku du sed sal temenê min hebe, disa ez nikarim gişkan biqedînim."

Dr. Kemal ewqas dîroknîvî sekî welatparêz e ku, li hola Fa-kulteya Wêjeyê ya Erebî ya Zanîstgeha Baxdayê, demekê xwendekareki Ereb gotibûye, "Cafer Eskerî û Tahsin Eskerî Ereb in." Dr. Kemal rabû ser xwe û wiha gotiye: "Em, bi mabesta ku rastiyeke dîrokî bînin ziman, dibêjin ew herdu kes Kurd in, nexwe em tu caran şanazîye bi kesen çehş nakin û xuyaye ku ew kes çehş in."

Gotineke wî ku, çend salan berî vê ku ji me cîwanan re gotibû, ez qet ji bir nakim: "Kurdeyetiyê bikin, ew qonaxa ku

digotin, Kurdeyetî eyb û şerm e dawî lê hat, Ereban li navenda Bexdayê lewhayek danine, li ser nîvîsîne "Çeştxaneya (xwarin-geh) dîkê Ereban" Netewepe-restiya dijminê me gihîştiyê vê radeyê, lê belê dema em qala Helebçeyê dîkin, em dibêjin neteweperest û Kurdayetîkirin şerm e."

Heke em bîn ser mijara ras-teqîn, em dixwazin gotareke Dr. Kemal li ser helwesta du mirovîn Kurd der qehê Amerîkayê ku, di rojnameya Hevkârî de hatibû belavkirin rawestin û ragihînîn xwendavanen hêja yên rojnameya Welat.

Doktorê giramgir wiha dibêje: "Dema ku Nurî Seîd Serok-wezîr bû, di serdema paşayetiye de, li Bexdayê nûnerê Amerîkayê hebû. Nurî Seîd xwe nêzî wî dikir ku, Amerîka otomobilekî diyarî wî bike. Kir nekir Amerîkayê otomobilek nedî wî. Sedema vî tişti ji xuya ye. Amerîka diyariyan dide kesen ku wê bibin noker, lê Nurî Seîd ji mêj ve nokerê wan bû, ji lew re hewce nîn bû ku, wî bi diyariyan bikirrin."

Dr. Kemal bi dirêji li ser vê helwesta Nurî Seîd dînivîse û bi awayekî zanîstî şirovekirinê xwe pêşkêş dike.

Ew, vê helweste û helwesta

Qazî Muhammed a giranbuha û hêja ya ku di serdema Komara Mehabad de li hemberî nûnerê Amerîkayê derbiriya, dike kefîn mîzînê (tayê terazûyê) û dide ber hev.

"Piştî damezirîna Komara Mehabadê, dewleta Amerîkayê ya împeryalist nûnerê xwe kire riya Mehabadê, ev nûner diçe serdana Qazî, bi dûr û dirêji li hev rûdînîn û der barê doza Kurdi û Komara Mehabad de, ditînê xwe ji hev din re eşkere dîkin. Piştî wan hemû tiştan, nûnerê Amerîkayê ji Qazî re dibêji: "Hikûmeta Amerîkayê ji bo we diyariyek heye, ew ji otomobileke xweşik û nû ye." Qazî mirovîkî dîterr û bedewxwaz e û Serokê Komarê, Pêşengê Kurdan e, di gel van hemû tiştan, tenê otomobilek wî ya kevin û normal heye. Qazî gotina Nûnêr bi kenekî tîje wate, wiha dibersivîne: "Bawer bike cînab, bi dîtina min kerê Kurdan ji otomobîla Amerîkayê çêtir e."

Lewre, Xurmeya ku nûner hîn niha dixwe dendikê wê di berîka Qazî de bû. Heke mirov bi awayekî vekirî bibêje, Qazî dizanibû armanca vê diyariyê ci ye.

Ev e noker Nurî Seîd û ev ji Pêşeng Qazî Muhammed û nemir e."

Dr. Kemal di dawiya gotara xwe de wisa dibêje: "Rojekê bê, li nav dilê bajarê Mehabada Ezîz em dê peykerê seref mendiyê bo Pêşengê Nemir û Ciwanmîr çebikin. Di wê rojê de, wê pirr Faris bibin Kurd, wek ku niha hînek Kurd xwe wek Faris nîşan didin. Em xêrhatînî li kesen ku dildarê dostaniya gelê Kurd in, dîkin, lê belê nefretê li wan kesen ku niha dîbin Faris dîkin. Bila bê zanîn ku ew kes careke din wek Kurd nayêne pejirandin.

Perawêz:

• Cafer Eskerî, Tahsin Eskerî, du Kurdên xwefiroş in, di serdema paşayetiye ya hikûmeta Iraqê de. Ew du kes ji gundê Esker in ku nêzî Çemçemalê ye û bûrayênen Nurî Seîd in.

• Wek nijadperesten Ereban, yên Tirkan ji dibêjin "Tirkîye ya Tirkan e" Ev hevok her roj di rojnameyê wan de dubare û hezarbare dibe.

Werger
ji Kurmanciya jêrîn,
Pismam û S. Berbang

Rayedar, rêveber û mebûsên DEP hilbijartinê 27'ê Adarê ji Welat re nirxandin

'Qedera hilbijartinê li Kurdistanê ye'

Zana Farqînî

Dema hilbijartinê 27'ê Adarê nêzîk dibe, hemû partiyen ku wê bikevinê, di kefteleftê de ne. Herkes li dû peydekirina berendaman e. Bi taybetî ji partiyen pergalê (sêstemê) li Kurdistanê ji bo bi destixtina berendaman di tengasiyê de ne, tevî ku hemû alikariya dewletê ya pirrali li pişta wan e. Li herêmê bi tenê DEP xwedî karinê ye. Ji bo wê, gelşa nedîtinâ berendaman nîn e. Li ji bo ku dor lê bê tengkiran û pişvanen wan qels bikevin ci ji destê dewletê tê tevî cerd, pêkâtî, girtin û hwd. texsîr nake.

Bi gotineke din li herêmê dewlet ji DEP'ê fikare dike û naxwaze di hilbijartinê de bi ser bikeve. Dizane ku gel jî li dû wan diçe, lewma dike ku berê gel ji wan biguhere. Heftiya berê me bi awayekî bi ser re be ji, rewşa DEP û dewletê li Kurdistanê dani ber çavan. Di vê hejmarê de me hin pirs ji mebûs, rayedar û rêvebîrên DEP'ê li ser xebat, amadehî û alternatifên di rojeva wan de kîrin. Li gorî rewşa wan pirs ji wan hatin pîrsin.

'DIBE KU EM JI HILBIJARTINÊ VEKİŞİN'

Cigirê Serokê Giştî yê DEP'ê Osman Özçelik, daxuyand ku hilbijartineke demokratik çenebe wê jê vekişin. Özçelik pîrsen me yê der mafê hilbijartinê de bersivand.

Ji pîrsa me ya, "Di rojeva we ya hilbijartinê de ci alternatif hene û hûn dê di kijan şertan de besdarî wê nebin" re, bersida ku, ta niha 10 endamên wan hatine kuştin, bi sedan ji hatine bîrîndarkirin, ên ku dixwazin li ser navê DEP'ê li herêmê bikevine hilbijatinê, gef li wan tê xwarin û Dadgeha Qanûnê Bingehîn ji li wan doza radana partiyê vekiriye. Osman Özçelik wiha didomîne: "Em bi vê rewşê dikevin hilbijartinê. Hemû teskilatên me amadehiyên xwe ji bo hilbijartinê dikin."

Ger dewlet nehèle hilbijer raya xwe bîne zimên, hilbijartineke demokratik çenebe û em bigîhîn wê bîryarê dibe ku em xwe ji hilbijatinê vekişin."

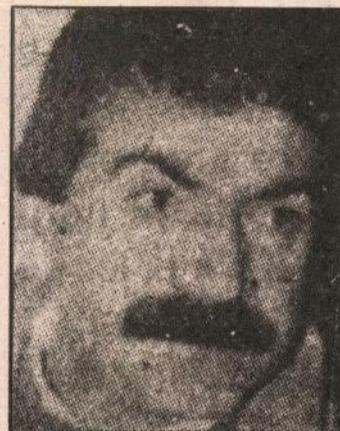
Özçelik li ser nebeşdarbûna Partiya Demokrasiyê ji bo hilbijartinê 27 Adarê ji rawestiya û fikra xwe wiha diyar kir: "Bila bê zanîn ku hilbijartina Partiya Demokrasiyê nekevî ew hilbijatin ne meşrû ye. Daxwaza me ya mezin ew e ku, em di rewseke demokratik de bikevinê hilbijartinê."

Di van rojên nêzik de di çapemeniyê de tê nîvisin ku DEP li bajarêne mezin ên Tirkîyeyê berendamên Tirk dide nişan. Cigirê Serokê Giştî pîrsa me ya li ser vê rewşê ji bersivand. Özçelik ji vê mijarê re ev daxuyan

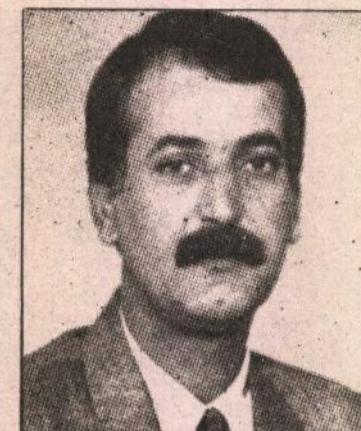
■ **Rayedarên DEP'ê di bersivên xwe de didine nişan heke ku hilbijartin hem li Tirkîyeyê û hem jî li Kurdistanê di hewayeke xwes de çêbibe, wê DEP ji raya %10 bistîne. Tevî ku gelek ji hilbijerên DEP'ê li Stenbolê bêqeyd in hêvî dikin ku wê 5-6 belediyan bi dest bixînin. Lî vê yekê jî dadixuyînîn ku hilbijartin li wan bêne herimandin û dor li wan bê tengkiran, alternatifâ vekişîna ji hilbijartinê ji difikirin.**

Zübeyir Aydar

Osman Özçelik

Naif Güneş

dan: "Partiya me dê bi politikayen xwe yê serbixwe û bi berendamên xwe bikeve hilbijartinê. Bi tu partiyen dewletê re hevalbendi ne di rojeva me de ye. Û em tu berendamên serbixe ji naparêzin."

Li ser pîrsa "Ji bili Kurdistanê û li Tirkîyeyê, li bajarêne mezin ên Tirkîyeyê politikayekê we yê cihê heye?" ji wiha got: "Li Kurdistanê û Tirkîyeyê li bajarêne mezin û biçük em dê doza wekhevi, bîrafî û aştiyê bikin."

Belediyan Partiya Demokrasiyê dê demokrasiyê li herêmê bi cih bîne. Bîryarê belediyan me dê yê gel bûn.

Dizi û fehî dê ji me dûr bin. Bi pirranî em dê xebatên xwe bi gel re bidomin."

'İHTİMALA RAYSTANDINA %10 HEYE'

Serokê DEP'ê Stenbolê

Dr. Kemal Parlak pîrsen me yê der barê hilbijerên neqeyidî, rewşa DEP'a li Stenbolê û xebatên wan ji bo kîfîkirina berendaman de, bersivand. Dr. Kemal Parlak li ser pîrsa me ya,

"Li Stenbolê qeyda gelek kesen ku wek hilbijerên DEP'ê tê qebûlkirin, nîn e. Bi taybetî ji Kurdêne ku van salêne nêzik hatine. Aqûbeta ku hatibû serê HEP'ê ji, ji we re diyar e. Ji bo ku neyê serê we ji we ci tedbiran standiye?" daxuyand ku gelek kes hatine qeyidîkirin û herçiqas hilbijerên wan ji aliye pêkanîna wezifeya xwe ya hemweliyê ve qels bin ji, kes û darêne nijadperest û pêşverû ji di dema qeyidîkirina hilbijeran de bi taybetî ew nenivisandine.

Parlak vê rewşê ya qeydnebûne bi sê xalan ve girê da.

1- Ji Herêma Enedolê ya Rojhîlat û Rojhîlatê Başûr koçberîyeke nufûsi heye. Ev yek bi hemdê xwe nabe. Ji ber pêkutîya dewletê û rewşa şer e. Lew-

ma pêwist nabînin ku li vir qeydiya xwe çêbikin.

2- Ev kesen ku koçber dibin têne wek bajarêne Stenbolê, li herêma xwe ji hesta hemweliyê pêk naynîn. Sebebên vê yekê hene, lê encam ev e. Di demeke kin de guherîna vê rewşê ne mimkûn e.

3- Dibe ku qeydiya wan ji aliye kesen şoven ve nehatibe kîrin. Ev ji heye bi pirranî xort ji ber ku qaçaxê leşkeriyê ne, naxwazin xwe qeyd bikin.

Kemal Parlak bi berdewamî diyar kir ku ji bo ji vê rewşê bifîlitin, li Stenbolê bi awayekî sift û tund dest bi xebatê kîrine û hilbijerên xwe qeyd dikin.

Li ser pîrsa ku, "DEP li Stenbolê wê karibe çend belediyan bistîne û hûn bi taybetî li ser berendamên Tirk difikirin?" re ji vê bersivê da: "Li gorî peşniyaren Navenda Giştî ya Partiyê amadehiyên me didomin û ji bo bajar û navçeyan tesbitkîna berendaman, komisyonen me xebatên xwe didominin."

Li Stenbolê em bawer dikin ku emê li 5-6 deveran belediyan bi dest bixînin. Heke hilbijartin di rewseke serbest de çêbibe ihtimala qezencikirina %10 ray li tevahîya sinorê Tirkîyeyê heye.

Ji bo me ya girîng ev e: Ne hewce ye ku berendamên me Tirk bin. Kesen naskîri û hatîbin qebûlkirin ji aliye hilbijerên me ve bes e."

Mebûsên DEP'ê yê Sertê Naif Güneş û xwediye rojnameya me Zubeyir Aydar pîrsen me, "Bi ya we divê di hilbijartinan de helwesta DEP'ê çibe" bersivand.

'ARMANC QELSXISTINA ME YE'

Mebûsê DEP'ê yê Sertê Naif Güneş, di bersiva xwe de balê dikişîne ser gef, pêkutî, cerd

din ji disekine û dide zanîn ku berendam hewce ye talükeyan ji bidine berçavêne xwe û wek serokê belediyan ên Filistîniyan bixebitin. Aydar didomîne: "Divê DEP mirovên ku karin rîskan bidine ber çavêne xwe ji xwe re bibîne. Divê ne bi tenê karêne idarî, yên siyasi jî pêk bînîn. Wek serokê belediyan ên Filistîni ji xelkê xwe re bixebitin."

Mebûs Aydar déhnê dikişîne ser îhtimala ku wê hîle di hilbijartinê de çêbîbin û dewlet bi fîn û dek bi ser wan ve diçe. Dide diyar kirin ku dewlet nehèle iradeya gel xwe di sandoqan de bide der wê jê vekişin.

Mebûs Sertê Zubeyir Aydar bi van gotinan bersiva xwe diqedîne: "Heke hilbijer bi serbestî herine ser sandoqê, emê jê derkevin. Lî dewlet bi xapan bi ser me ve tê. Berendaman direvîne, gundan vala dike, dişewitîne. Hilbijerên me ji me dikin. Ku di hilbijartinê de çek bêne bîkaranî emê nekevin hibijatinê. Em ji vê yekê re nabine alet."

'QEDERA HILBIJARTINÊ LI KURDISTANÊ YE'

Zeynelabidîn Kızılıyaprak (Endamê Lijneya Rêveberiya Bajare Stenbolê yê DEP'ê) ji pîrsa me ya, "Bi ya we hewce ye DEP di hilbijartinê de ci bike?" bersivand. Kızılıyaprak daxuyand ku ew ji wek qerarê Navenda Partiyê difikire û mîna ku DEP besdarî hilbijartinê dibe, divê xebat û amadehiyên xwe bikin. Lî vê yekê ji diyar kir ku wê qedera hilbijatinê li Kurdistanê kîfî bibe.

Endamê Lijneya Bajare Stenbolê Kızılıyaprak daxuyanîyên xwe bi vî rengî domand: "Lê wê qedera hilbijartinan li Kurdistanê kîfî bibe. Heke ji dêla hilbijartinê mirinê bidine ber gelê me, divê Meclîsa Partiyê başdarbûna hilbijartinê ji nû ve li ber çav derbas bike. Ku hîle bîkeve hilbijatinê, DEP nikare vî webâli hilgire. Heta demokrat û pêşverûyên Tirkîyeyê ji."

Zeynelabidîn li kesen ku bi qelskirina DEP'ê û rîlibergirtina wê dixwazin qezencan bi dest bixîn ji, gazî kir û işaret kir ku, "Li ser xuîna gelê me kirina siyasetî ji tu kesi re feyde nayne."

Kızılıyaprak helwest û politiya DEP'ê yê der barê hilbijartinê de bi sê xalan ve girê da, wan wek rihe programa partiyê nirxand û dawî li daxuyanîyên xwe anî:

1- Helwest û siyaseta me divê rê li ber çareserkirina meseleya Kurdistanê veke.

2- Helwest û politikaya me divê di serf de ji bo feydeya çına karker û hêzên kedkar be

3- Helwest û politikaya me divê demokrasiya ku ev 70 sel e li Tirkîyeyê nayê jiyandin, derxe pêş.

Nirxandineke giştî li ser rewşa çapemeniyê li Tirkîyeyê,
di 1993'an de ji Zeynep Alemdar nivîskarê Associated Press'ê

1993: Sala girtina nûçevanan

■ Semîh Îdîz (nivîskarê turkish daily newsê) li ser rewşa çapameniyê li Tirkîyeyê wiha dibêje: "Medya li Tirkeyeyê qet ji bo agahdar kirin û hisyarkirina gel, bi nûçe û şiroveyen zanyarı kar nave. Bes wek navgîneke pereanînê ji bo xwediyê rojnameyan, tê bi kar anîn."

Di sala 1993'yan de Tirkîye ji bo rojnamevanan cihê herî bi xetere bû. 7 rojnamevan li herêma ku Kurd şerê cudaxwazî yê tund lê dîkin, hatin kuştin. 41 ronamevan ji wek ku, rewşa rêveberiya leşkerî bi bîne, hatin girtin.

Salê bi kuştina nivîskarê rojnameya Cumhuriyetê Uğur Mumcu, ji aliyê tundxwazên îslamî ve, dest pêkir.

Di meha Tîrmehê de dîsa êrîşkarên îslamî, li diji rojnameyeke ku, parçeyek ji pirtûka Salman Ruşti, Ayetên Şeytân wek rêzenivîs çap kirin, protestoyeke êrîşbaz pêk anîn û di ve bûyerê de 35 kes hatin kuştin. Nivîskarê rojnameyê, ji destê êrîşbazan bi xweşî filîti.

Sal, bi girtina du nûçegîhanê TV'yê, ji aliyê dadgeha leşkerî ve, ji ber ku bi kesênu ku çuyina leşkeriyê red dîkin re, di programa xwe de hevpeyvîn çekirine, qedîya. Ali Tevfîk Berber û Erkan Yıldız, heke ji aliyê dadgehê ve bi hinceta ku "gel ji leşkeriyê dilsar dîkin" súcdar bêñ dîtin, wê 2 salan cezayê hepsê bixwin.

Komeleyen çapemeniyê yê navneteweyî ev bûyer protesto kirin û derbirîyan ku, tênegihîstine ka ji bo ci du mirovîn sivil di dadgeha leşkerî de têñ darizin, di demeke ku rêveberiya leşkerî ne li ser kar e. Hinek pîrsan li ser rengê demokrasîya Tirkîyeyê pêşkêş kirin û rexneyen tûj li hikûmetê girtin.

Li gorî Nivîskarê Rojnameya Hürriyetê Oktay Ekşî, li Tirkîyeyê neziki 900 heb qanûnên ku rê li ber serbestiya derbirînê digirin, hene. Hikûmet ji ber helwesta xwe ya li diji tevgera cudabûnxwaz a Kurdish li basûre rojhîlat, balê dikişîne ser xwe.

Nûçegîhanê Kurgîr her tim têñ girtin û weşanên wan têñ berhevîkirin, destdanîna ser kovar û rojnameyê bi vî rengî çedîbin. Zora giran li rojnameya rojane Özgür Gündemê ku temenê wê 18 meh e dibe. Heta niha der heqê vê rojnameyê de 170 doz hatine vekirin, 99 nûçegîhan û 11 belavarîn wê hatine kuştin, 200 hejmarîn wê ji hatine berhevîkirin.

Ev bû 20 sal ku, tîraja giş rojnameyan bi hev re 3 milyon e. Di gel ku nifûsa Tirkîyeyê evqas zêde bûye, hejmara xwendevanan wek berê maye.

Semîh Îdîz (nivîskarê turkish daily newsê) li ser rewşa çapameniyê li Tirkîyeyê wiha dibêje: "Medya li Tirkeyeyê qet ji bo agahdar kirin û hisyarkirina gel, bi nûçe û şiroveyen zanyarı kar nave. Bes wek navgîneke pereanînê ji bo xwediyê rojnameyan, tê bi kar anîn."

Rojnameyên mezîn, Hürriyet, Milliyet û Sabah, ansiklopediyan didine xwendevanen xwe. Her yekî ji van sala xwe bi êrîşen bi ser yê din ve derbas kir. Car caran wan êrîşan rûpelê pêşî bi giştî dagirt, cih ji nûçeyan re nema.

Serokê berê yê Enstituya Çapemeniyê ya Navneteweyî Peter Galîner got ku, "Çapemeniya Tirk ji ber nakokiyê di navbera wan de nikare peywira pîşeyî bi rîk û pêk bîne cih." Ev gotin bi kesî ecêp nehat. Rêveberê Hürriyetê E. Özökök wiha dibêje: "Demek e dirêj e em difikirin, ka ji bo ci imaja me wiha şikesti ye." Dîsa nivîskarê vê rojnameyê Oktay Ekşî wiha dînivîse di quncikê xwe de: "Ev tiş pêk tê ji ber ku bêyî liberçavgirtina normen rojnamegeriyê, em di nav karêن aborî û dijraberiya bazara azad de winda bûne."

**Ji rojnameya
Turkish daily news'ê**

Karmend di bin jopan de meşîyan

■ Li tevaya Tirkîyê bi sed hezaran karmend, ji bo "mafîn sendika û peymana lihevkirina grevî" di 14'ê Rêbendanê de, rojekê dev ji kar berdan û meşîyan. Meşa protestoya karmendan, ji aliyê karmendan (polis) din ve bi copa hate bersivandin.

Navenda Nûçeyan- Karmend, li tevâhiya Tirkîyê ji bo rojekê, dev ji kar berdan. Bi sed hezaran karmend, ji bo mafîn xwe yî sendika û grevî, li gelek bajaran ji, meşen mezin pêk anîn. Polis, li Enqere, Bursa û Meletiyê muda-xeleyî meşî kir, gelek karmend bi lêxistinê birîndar bûn, zêdeyî 150 karmend ji hatin binçavkirin.

Di meşî de gelek sloganen cur be cur hatin avetiñ. Wek: "Karker û karmend bi hev re, bîçin grevî, bîjî têkoşîna me a demokrasî, bîjî biratiya gelan, ji şerî qirêj re bes e!, Aşî, nan û azadî, bîjî têkoşîna me ya sendikal, ji Qanûnê Anti-Terorê re nexer û hwd."

Ji bili Enqere, Bursa û Meletiyê, li bajaren din livbazi bêbûyer derbas bûn. Bi pêşkêsiya 25 sen-dikayen ku di bin navê Platforma

Sendîkayen Xebatkarê Dewlatê (Kamû), de cih girtine, ev livbazi hatine sazkarin.

Karmend di meşî de

Livbaziyên karmendan, li Stenbol, İzmir, Aydin, Balikesir, Uşak, Denizli, Muğla, Manisa, Niğde, Samsun, Soma, Adana, Entabê û gelek navçeyen din pêk hatin.

Livbaziyên karmendan, li gelek bajaran kar sekinand, tesîrek mezin li ser dezgehîn dewletê (PTT, TCDD, nexweşxaneyan û hwd.) kir.

İbrahim Xort

Dagirkerî û hilbijartin

Hilbijartin, yek beş e ku rewşa welatan datîne ber çavan, bê welatekî di nava ci saziyê de ye. Em dikarin bibêjin ev beş, beşa yekemîn e.

Gava ku em iro li xebatê hilbijîrîna li Tirkîyeyê û Kurdistanê dinêrin, seranser bûye navend têkoşîna herdu aliyan. Dewlet, bi hemû hezîn xwe yî qirêjî, ji bo ku vê hilbijîrîne bi alî xwe ve bikişîne, di nava xwêdan û xwînê de maye. Ji aliyeke kesen ku pêşvîrû li herêmîn Kurdistanê hebin, ya wan binçav dike, yan ji, ji bo ku koç bike ci asax hebe tîne serê wan kesan, da ku ew kes, ji herêmîn xwe birevin û kesen paşverû weke endamên PR'ê, MHP'ê û yên ku bi navika xwe, eşkere bi dewleta dagirker ve girêdayî ne, bêne hilbijartin, têkoşîna gel ya iroyîn bi paş ve bixe.

Ev xebata dewletê! Bes ne li hemberî van kesî pêşverû tenê ye. Li hember hemû kesen welatparêz û yên ku hemû têkiliyê xwe ve, ji dewleta dagirker qetandine jî. Ev rastî, xwe di van êrîşen dawiyê de hîn bêhtir xuya dike. Hemû herêmîn ku di binê bandora gerîla de ne, ji alî dewletê ve têñ valakirin-koçkirina wan tê xwestin. Sedemê vê, eşkere ye ku di van herêman de kesen paşverû nikarin rayekê tenê bistîn. Lî divê vê rastiya valakirin û koçkirinê ne tenê ji bo hilbijîrîne mirrov şirove bike. Ev, mirovan ber bi çewtiyeke pirr mezin ve bibe. Sedemê vê ya mezin, jixwe têkoşîna rizgariya neteweyî ye. Û di vê têkoşîni de qutkirina têkiliyê gel û gerîla ne.

Dewlet di wê zanînê de ye ku ev hilbijîrîna hanê wê bibe weke referandûmekê. Dewlet, ji bo ku hebûna xwe li Kurdistanê li ser bingehêke heqî bide rûniştandin, hem wê bi hêzîn xwe û hem jî bi hemû fen û fûtîn xwe ve hilbijîrîne, tevlîhev bike. Em gişt dizanîn ku dewletê dagirker ji tevlîheviyê hez dîkin. Ji ber ku berjewendiya wan ya mezin di tevlîheviyê de ye.

Dewleten dagirker jî, ne bi serê xwe ne. Politîkeyen xwe, bi destbirakên xwe re çedîkin û qet bêhev tu politîkayan ne dimeşînin û ne ji dikarin bimeşînin. Li welatekî ku têkoşîn lê hebe û têkoşîn her roj gav bi gav bi pêş dikeve, hemû hêzîn destqirêj wê tevlîheviyê zêde bikin. Qet naxwazin zelalî çebibe. Çima ku her zelalbûn, derketina kesen destqirêj a ser avê ye!

Ev rewş bi giranî, li welatên ku mayîna dagirkeran bêhîvî dibe, rengê xwe yê tarî hîn bêhtir û eşkere bi ser gel cep dibe. Sedemê vê ji, ev kes nema hewcedariya ku xwe veşerîn dîkin (jixwe, nema karin xwe veşerîn!).

Di rojêni wilo de, gel û kesen pêşverû divê li gorî politîkayen dewleta dagirker, politîkayen xwe çebikin. Ya herî girîng, divê li gorî politîkayen pêşengîya xwe gav bi gav bimeşîn.

A. Zekî Okçuoğlu ket girtîgehê

Ebûqat Ahmet Zekî Okçuoğlu, di 13'ê Rêbendanê de, ji ber cezayê ku lê hatibû birrin, teslim bû.

Okçuoğlu, ji ber hevpeyvîna ku di kovara "Demokratê" de derketibû, ceza wergirtibû. Li gorî Qanûnê "Têkoşîna bi Terorê re" Dadgeha Ewlekariya Dewletê ya Stenbol (IDGM) bi sûcê "cudaxwazîyê" 15 meh ceza dabûyê.

Wek tê zanîn ku Okçuoğlu, li ser vê biryare wiha gotibû: "Bi vê biryare "ez xwe wek terorist dibînim."

A. Zekî Okçuoğlu, xwedîyê weşanxaneya Doz'ê ye.

Li ser vê girtinê, ebûqata Okçuoğlu Eren Keskin ev şirove kir: "Welatê Kurdish çawa hatiye parçekirin, bi vî qanûnî (Qanûnê Têkoşîna bi Terorê re) malbatê Kurdish û jiyana wan ji tê parcekirin."

Okçuoğlu bi ebûqata xwe Eren Keskin re

Çîroka stranê

Dîrok (tarîx) neyê zanîn.

Çîrok li qeza Dêrsimê li Xozadê derbas dibe.

Li gundekî Xozadê em nizanin bo çi,
lawikek (xortek) tiştekî xelatî dike.

Mirovek jî diçe navçeyê (Xozadê) û derdikeve qata
miteserrif li lêwik giliyan dike. Em navê Miteserrif
nizanin, lê paşnavê Miteserrif

Saxiroxlî (Sağıroğlu) ye.

Miteserrif ji lêwik re xeberê dişine û dibêje,
"Bila bê, derkeve qatê min û ıfadeya xwe bide".

Lawik ditirse ku here Xozatê. Çimkî, Miteserrif
Saxiroxlî mirovekî zâlim bûye. Lawik mecbûr maye
û bi rê ketiye. Gava ku lawik bi rê dikeve, dayîka wî
bi dûrê wiha dibêje:

"Lawo, çawa ku tu gihîştî sûka Xozadê,
here cem Qereman Axa û bi hev re herin
cem Saxiroxlî. Lawik tirs dihere sûka Xozadê û li
Qereman Axa digere. Lê..

Qereman Axa li vê derê tune bûye.

Lawik kor poşman dihere cem Saxiroxlî.

Saxiroxlî lêwik digire û diavêje erdê û bi pehînên
xwe lê dixe. Lawik li dora xwe difekire lê ji Alî Keko
pê ve tu kes tunne bûye. Ji Alî Keko alîkarîyê
dixwaze, lê ci çare ye ku Alî Keko qet deng der-
naxe. Saxiroxlî bi qondêrên xwe yê binî nalçê wî
dikuje.

Berhevkar: Nesîmî Aday
Çavkanî: Halîl Aday

DAYE NARIM XOZADÊ

Go; "Dayê narim Xozadê
Hundirê min ditirse
Saxiroxlî zâlim e"
Go; "Welle min dikuje
Dayê narim Xozadê."

Dayê narim Xozadê
Go; "Bi du bare ye...
Saxiroxlî zâlim e"
Go; "Min dikuje
Dayê narim Xozadê."

Go; "Xozat bişewite
Bi dara Alûce ye
Saxiroxlî pehn kirim
Bi qondira nalçê ye
Dayê narim Xozatê."

Go; "Saxiroxlî zâlim bû
Derî di ser min de zerze kir
Qereman Axa tune bû
Alî Keko qet deng nekir
Dayê narim Xozatê."

Li kuçeyê Stenbolê gedeyekî stûxwar

Rojhat Azadî

Zarokekî biçük, di destê wî de cotek şimik li
kuçe û kolanê Stenbolê digeriya. Sandoqa
xwe ya boyaxê danîbû cihekî, li cotek sol digeriya.
Cotek sol, nanekî danê êvarê bû. Li pişta
wî çakêtekî pînekirî, di lingê wî de lastikên çîr
û çevalî. Di we serma zivistanê de qehwe bi
qehwe digeriya. Hevaline wî yên li Stenbolê li
dibistanan, ew li kuçe û kolonan bû.

Hindik deqewitandin ji karxaneyên xwe,
hindik henekên xwe bi zimanê wî dikirin, hindik
bi pehîn û şîrpan ew ji qehweyên xwe di-
avêtin derve. Çend caran ji hevaline xwe yên
xerîb kutan xwaribû, xwedê dizane. Ci dikir
hînî vê jiyanê nedibû.

Kesî nizanibû ji ku derê ye, Ji bo ci hatine
vî bajarî, sewî ye an na? Bav û diya wî gelo ci
kar dikirin? Kesî bi van pirsan serê xwe nedîşand jî. Herkesî dizanibûn ku Kurd e. Dema
dixavî Kurdi û Tirkî li nav hev dixist. Di
çavêr wî de tirs hebû. Çend birînê ji şewatê
hîna li ser rûyê wî winda nebûbûn.

Her roj serê sibehê di berbangê de ji xew
radibû. Li dû nimêja sibehê çend kevçî şorbe
vedixwar, belkî ji venedixwar. Sandoqa xwe
diavête pişta xwe û derdiket. Car caran li ber
diwarekî berê xwe dida rojê û çend kîliyan
wek stûneke spindarî lê mêze dikir. Di van
çend kîliyan de leq pê nediket. Dawiyê axîne-
ke kûr dikişand û dest diavêt firçeya xwe ji bo
solan paqji bike.

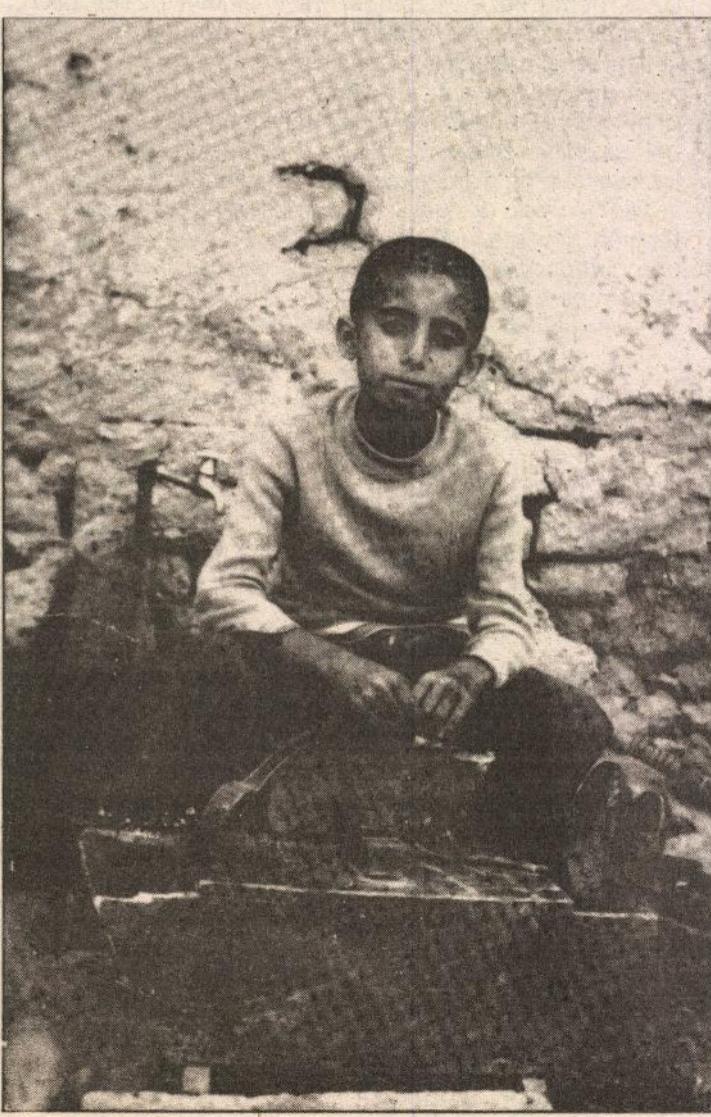
Belkî ji rojê tiştekî girîng dianî bîra wî.
Çavêr wî tim li wî aliyi bûn.

Li gundê wî berf dibariya bi ser xaniyên
şewitî de. Bi ser koza agir de dibariya. Ne ava

berfê û ne jî koza agir dibû masî. Gava tavê di-
da serê, aveke reş ji bin berfê diherikî ber bi
rûbarê ve. Avê teniya reş dida ber xwe, dibir.
Lê qêrîna zarokên ku bi zindî hatibûn şewitan-
din? Lê şewata mirovîn şewitî, birîndar û
miriyên wan...? Ji kevirên şewitî, ji xaniyên
bêmirov û ji gundên bêgundî bipirsin... Tenê
ew karin bersiva we bidin. ji salên şewitî yên
zarokan ji bipirsin. Ew hîna li benda xwediyê
xwe ne, bi hêviyekê bêkêmasî bidine we. Ew
dê ji we re qala wî zarokê şîrîn bikin, bi hes-
trîn çavan. Ji kuçeyê nava gund pirs bikin. Ji
çiya pirs bikin. Tenê ew dikarin bi bersiva pir-
sa we re, çareserkirina pirsê jî bibêjin.

Ji bûyîna dînyayê bi vir ve, dermanê nexwe-
şînên civakî yên mirovahîyê tim li çiya hatine
dîtin. Zivistanê jî, ji bilindahiya çiya bi tenê aşit
nayêne xwarê. Di her demê de, li/her welatî
bayên azadiyê tim û tim ji çiya hatine. Nebêje
zivistanê sar e, berf dibare. Ji bo bayên azadiyê
demsal nîn in. Şev û roj hîna nehatine
gerdûnê. Demsaleke wan heye, bihar li cem
zivistanê. Rojek wan heye, roj li cem şoreş û
tariyê ye. Ji wan pirs bikin. Ew dê bersiveke
ku hûn dixwazin bidin we.

Berxik, karikên zarokê biçük ji bîra wî nedî-
çûn. Pez û bexçeyê wan tim li ber çavêr wî
bûn. Firavîna li ser kaniyên sar jî her wisa.
Hevalîn wî listikên wan ên wek çit, vesartok,
gog û hwd. qet ji bîra wî nedîçûn. Dixwest he-
ma vegere gund, lê tiştek ji destê wî nedihat.
Bi tenê di xewnan de mabû ew jiyan. Di çavêr
wî de hêviyek dihate dîtin. Ew dê vegeriya, ew
dê biketa nav bayê azadiyê. Bi vê bawer bû.
Di baweriya xwe da mafdar bû. Dilê wî li mala
rojê, berê wî li roja sibehê bû.

Xelatên KRH'ê hatin belavkirin

Komeleya Rojnamevanê Hemdem xelata xwe ya "Rojnamevanê Salê" da xwediyan. Komeleyê, xelata xwe belavî gelek rojnamevanan kir, nivîskar û rojnamevanekî Özgür Gündemê jî xelat stand. Komeleya Rojnamevanê Hemdem xelata rûmetiyê da rojnameya

"Oslobodense" yê, ya ku li Saraybosnayê de diweše. Komeleyê xelata piştgiriye da nivîskarê Özgür Gündemê Fikret Başkaya. Xelata hevpeyînê jî bû para rojnamevanê Özgür Gündemê Sezaî Sarioğlu. Rojnameya "Oslabodenje" ev xelat ji bo hin taybetiyê xwe stand, her wekî ev rojname di nav şer de dertê û xebatkarê wê li hember nijadperestiyê têkoşîneke bi rûmet daye. Fikret Başkaya ev xelat ji bo pirtûka xwe ya bi navê ("İflasa Paradigmâyê) Paradigmanin İflası" stand. Sezaî Sarioğlu jî, ji bo dû xebatên xwe yê bi navê "Bekaa'nın Siyasi Çocukları (Zarokên Bekaa yén siyasi)" û Yeşilin Anayurdunda Yoldaşlarina Uşağım Diyen Bîrî (Li Welatê Heşînahiyê Kesekî ku ji Rêhevalen Xwe re Dibêje "Gedê min") xelata hevpeyînê stand. Komelelê bilî van xelatan, xelat dane xebatkarên Kovara EP'ê û gelek rojnamevanen din.

CEJNA ÇAPEMENIYÊ HATE PİROZ KIRIN
Li Tirkîyê 10'ê Rêbendanê Cejna Çapemeniyê ye. Dewleta Tirk di vê rojê de tu havilek ji bo mafê çapemeniyê û rojnamevanan wergirtiye. Her Wekî erîşen xwe birine ser wan û gelek rojnamevan xistine girtigehê. Erîş biriye ser rojnameya Özgür Gündemê û rojnamefirosen wê û hin rojname û kovarên din. Dewlet gelek rojnamevanan "terorist" hesibandine û gelek astengiyan derdixe pêşîya çapemeniya pêşverû û welatparêz.

Mehmet Gemsiz

Beşa Folklorê ya Navenda Çandê ya Mezopotamyayê (NCM) ji bo piştgiriya bi İsmail Beşikçi re nîşangeke dîayê pêşkêş kir. Nîşang roja 9 Rêbendanê li NCM'ê yê li salona çalakiyan bi navê "Li Kurdistanê Jiyana Civakî" çebû.

Koma Govendê ya Serhildan ku ji Beşa Folklorê ya NCM'ê ye, ji bo pişt bidine Sosyologê navdar İsmail Beşikçi ku niha girtî ye, bi govendên dora Amed, Ruha, Semsûr, Gimim (Warto) û Bilisê ve nîşanga dîayê pêşkêş kir. Li salona çalakiyan a NCM'ê gelek kes besdarî vê çalakiyê bûn.

Nîşanga dîayê ya ku ji aliyê Koma Serhildan ve hatibû amadekirin, ji weneyên destkirên gelê Kurd, ji hemû bes û çinê civakê jin, mîr, zarak, ji gerilayen û rewşa şerê qirêji yê li Kurdistanê pêk dihat. Nîşang bi muzik û helbesten bi Tirkî ve hatibû dewlemendkirin.

Di serî de pêşî wêneyên li ser jiyana civakî yê ku karêñ xwe dikirin, wek kesen li zevîya genim leqatê dikan, yêni

ber çem beravî ne, yêni ku bi kar û barêñ xwe yî rojane ve mijûl in. Di pey de destkirên gelê Kurd û derdan û hacetên ku dixebitînin teví meşk, kulaç, xâliç, cer, kerpiçen biri-

yayî û hwd. hatin nîşandan Piştî nîşandana wê rewşê wek ku ji Mamostayê hêjarê bibêjin, "Xeman mexwe, em niha wiha ne jî" lewre di vê besê de pêşî werankerî û ta-

lankeriya hêzen dewleta Tirk a li Kurdistanê û dû re hêviya ku ji binê berfê derketibû, li ber çavên temashevyan bi awazeke ku zayıne dinünirine hate raye kirin.

Nûbihar

Nûbihar derket

Kovara mehane ya çandî, hunerî û wêjeyî Nûbihar hejmara 15 bi sernavê "Gereke Kurd jî bi mekteb û medrese bin" derket.

Nûbihar di vê hejmara xwe ya dawîn de li ser mijara "Rewşa medreseyen kevin ên Kurdi çawan bûn "û" İro Kurd ji wan medreseyan çawan karin istifade bikin." lêpirsînekê çekiriye. Ji van kesan pirs hatine kirin.

Feqe Huseyn Sağrıç (Ziman-zan) Zeynelabidin Zinar (Nivîskar) İkrametin Oğuz (Xwediyê Rojnameya Azadî) Mehmet Uzun (Romannîvîs) Fırat Cewherî (Berpirsiyare Nûdemê), Şeyho Duman, Atasoy Müftüoğlu, Mufid Yüksel, M. İhsan Arslan, Mustafa Goyanî

Di hejmara nû de nîşenê ku balê dikişînin hin jê ev in: "İhmalkirina Pirsa Kurdi, Bin-

ketin e. Süleyman Çevik; "Ferhenga Semantik A Kurdi" Sabah Kara, hevpeyîna Alî kardeniz bi Mufid Yüksel re li ser pirtûka wî ya bi navê "Kurdistan Değişim Süreci" (Li Kurdistanê Pevajoya Guherînê). Ji Yunus Emre û Sezaî Karakoç şîrîn wergerandi, teví "Em misilmana in" a Mela Mehmûdî Yûsivî, û "Nameyên bêcawab" a Sabah Kara.

Şanoya Dayîka Nîştiman

Anîs

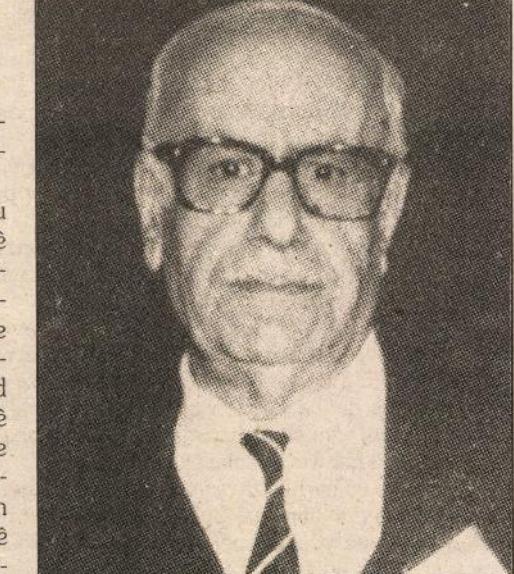
Di meha Adara 1945'an de berî ku bû-yerên Komara Mehabadê biqewimin şanoyek ji aliyê xorten Kurdên hunermend ve li bajarê Mehabadê hate nîşandan ku bandoreke pirr mezîn û bêhempa li ser gel hişt. Şano ku li gorî zarava wek "Dayîk Nîştiman" hate navandin, bi zimanê Kurdi bû û peyameke netewekari dida. Dayîk Nîştiman di xetereyê de û desten wê di zincîre de ye. Gişt bîneren şanoyê di gel dengen girîn û şînê yê lawên Dayîk Nîştiman ku li pişt perdeyê dihate bihîstîn, hêstir dîbaradin û di dawiyê de, di rewşeye ku hemû temashevyan bi çepikên xwe hesten xwe derdibîriyan, Dayîk Nîştiman bi alîkariya lawên xwe rizgar dibû.

Cara pêşîn bû ku li Kurdistanê, bi operayê, hîzren netewekariyên tûj dihat hişyarkirin. Di tu sehneyen wê şanoyê de nehitibû jîbirkirin ku Kurdistan herêmeke olî

ye, lê piştî bi çend mehan ku di ser nîşandanê wê şanoyê ji bo gelê Mehabadê bihûrî, bûyereke balkêş qewimî.

Di meha July (Tîrmeh) 1945 an de ku şano li dorhêlên Şinoyê ku di bin destê leşkerên Rûs de bûn hat nîşandan, efserekî Rûs ku berpirsiyare wê herêmê bû bi awayekî tundi rexne li operayê girt û gote ku naverok û peyam (mesajla) wê bi temamî li dijî Iranê ye û wek pêdivî daxuyand ku ji niha pê ve rolên neyînî û şeytanî yê operayê bi timtêla efsereke Almanî bête rayekirin û di dawiyê de divê ku lawên Dayîk Nîştiman bi yarmetiya çend efserên Rûsî nîştimanê xwe ji talûkeya rojresiyê rizgar bikin. Bi vî awayî guherîneke gellemperî di.deqê (metnê) şanoyê de hate pê.

Rola Dayîka Nîştimanê, rehmetî Ebdullah Nehri Şemzînî dileyişt ku rûyekî pirr bedew li serê bû û di payîza sala 1981 an de wefat kir. Her wisa Sîrûs Hebibî û Se-

Hejar Mukriyanî

yîd Ubeydullah Eyûbiyan jî du lîstikvanen ji lawên Dayîka Nîştiman bûn. Helbesten operayê yê Ebdurrehman Şerefkendî (Mamoste Hejar Mukriyanî) bûn.

**Koma Govendê
ya Serhildan
ku ji Beşa Folklorê
ya NCM'ê ye, ji bo pişt
bidine Sosyologê navdar
İsmail
Beşikçi
ku niha
girtî ye,
bi
govendên
dora
Amed,
Riha,
Semsûr,
Gimim
(Warto) û
Bilisê ve
nîşanga
dîayê
pêşkêş
kir.**

■ Yek ji stûnên bingeha demokrasiyê li Rojava û li dinyayê azadiya çapemenî ye. Eger mirov haydar bibe, gelek caran mirov pêrgî nivîsarên rexnegir di çapemeniya Rojava de dibe nivîsarên ku bi çavekî rexnegir li siyaseta welatên xwe ya derive dinêrin û hêviya guherandina awira gelempêri ya gelên xwe dikan.

Zîwerê Haco

Yek ji stûnên bingeha demokrasiyê li Rojava û li dinyayê azadiya çapemenî ye. Eger mirov haydar bibe, gelek caran mirov pêrgî nivîsarên rexnegir di çapemeniya Rojava de dibe, nivîsarên ku bi çavekî rexnegir li siyaseta welatên xwe ya derive dinêrin û hêviya guherandina awira gelempêri ya gelên xwe dikan.

Ji bo girfingîya têgihîstina siyaseta aborî ya welatên rojava li hemberî welatên cihana sêyemîn, min girfing dit hin noteyên ji nivîsarekê li ser rapora SIDA' ya bi navê "Riya xelasiyê ji dafika deyndariyê" û rapora "UNICEF" ya bi navê "Serxweve hatina Afrîqayê di salên 1990 de", ku min girtine, bidim diyarkirin.

... Dev ji Afrîqayê berdin, bi navê zanyarêni Afrîkayê Femî Al-komolafê, di hejmara dawî ya rojnameya "New Afrikan" de dinivise. "Afrîkayê serxwebûn û serdestiya xwe li ser konevaniya aboriya xwe winda kiriye. Bernamayê me yêne pêşvebirinê bi desten pisporêni Fonda peran û Banka Cihanê têne nivîsandin û pêkanîn. Ew ne bi tenê birtyara li Afrîkayê, dê ci were çandin didin, lê dê çawa pere ji bêne bikaranîn."

... piştî dema kolonyalizmê û sazbûna dewletên serbixwe, tu tiştî weke krîza deyndariyê piştî welatên Afrîkayê belengaz xûz nekir. Ji 1982 yan ve welatek di pey yekî re, bêçare dikeve."

... Pisporêni Bankeya Cihanê û siyasetmedarêni Rojava ji wan re weke çare û derman guherîna struktûre û reformen aborî û siyaseta şidandinâ kemberê (yanî zêdekirina hawirdiyê (export) û kêm xerckirin) salox didin. Car carina ji li gor dem û hoyan şîretên weke demokratibûnê, kêmkirina mesrefa leşkerî li wan dikirin. Rast e, ev şîret û daxwaz baş bûn û di cih de bûn, lê disa ji têrî xelasiya welatên wan ji tekûn û tehlûkeyê nedikirin."

"Ev şîret û çare bêencam mane. Ev deh salên krîze ne û herku diçe rewş xerabtir dibe û tu pêşketin xuya nahe. Deyn zêde bûne. Xwestina deynan kiriye ku deyndar derive firosiyê zedetir bîkin. Vê ji hiştîye ku hevrikiya li ser bazaran zedetir bibe. Helbet ku hevriki ji zêde dibe, buhayê mal ji dikeve û kêmter dibe. Li gor lêkolînan ji bo zêdekirina hawirdiyê û ji dafika deynan azad bûnê, buhayê derivefirosiya malê weke çayê û qehweyê, nahe %20 buhayê xwe yê berî krîza deyndariyê. Hatina derivefirosiya 26 welatên Afrîkayê yê herî belengaz ya sala 1992'an nahe 1/2 pênciyekê hatina derivefirosiya wan ya sala 1980'yi. Ewqas xwe êşandin û helwest, hemû ji bo a-zadiya ji krîza deyndariyê."

... Tehdida krîza deyndariyê li ser welatên cihana sêyemîn ne nû ye. Tiştî heri nû li gor lêko-

linen Enstituya Navneteweyî ya Amsterdamê, ku ev krîz edî dewlemendiya welatên endustrî ji tehdît dike. Dokumenten lêkolînê didin xuyakirin ku krîza deyndariyê re, ji guherandin û xerakirina xwezayê re, ji bazirganiya esrarê re, ji zehmetiyen aborî re, ji zêdebûna penaberan li welatên endustrî re û ji astengiyen leşkerî û siyasi re vekirî ye. Yanî bi hin gotinê din, ev krîz careke din bandora xwe li ser welatên pişketi çedike."

"... Heya niha dezgeha ku bi giranî li ser vê rewşê sekiniye û pêşniyar û çare afirandine, organa Neteweyen Yekbûyî (NY) ya UNICEF' yê.

"... Di rapora xwe de ya bi navê "serxweve hatina Afrîkayê di salên 1990'an de" eşkere dike, ku Afrîka di salên navbera 1960-70'yi ber bi pêşveçûneke berbiçav ve diçû. Lî ber guherandinê, bi krîza deyndariyê re dest pê kir. Bi kurtî vê yekê kir ku salên 1980'yi bibin salên winda. Ji ber ku mirov:

1. Li Afrîkayê ferz kir dê ci were çandin û deranîn.

2. Siyaseta bazirganiya serbest ferz kir. Vê ji rî li ber pêşveçûna pişeya welatîn girt û hêrivand.

3. Berê hêza kar ji sektorên alikariya civakî û mirov guhert û da sektorên karêni ji bo sivikkirina deynan.

Di ser van hemû kirinan de ji hîn siyaseta reformen aborî nikariye xwe ji aloziyên binketina bütêt û enflasyonê yêne ku hîn di sewiya berî deh salan de ne, xwe xelas bike."

"... Li gorî UNICEF'ê çareyên rast ew in ku mirov berî plan û bernamayê pêşvebirinê bide fi-rehkirina çandiniyên ku hatine rakirin, peydakirina endustriyeku jê re hêza kar tê xwestin, bihêzkirina sektorên civakî ji bo belavkirineke rewa û baştîr û peydakirina hoyen zedetirbûna dahanat neteweyî."

"... Hin réxistinêni ku alikariya mirovan dikin û pêşdebirina welatên li paşmayî dixwazin weke réxistina SIDA' ya Swêdi pêşniyar û daxwaziya rakirin û hilanîna pirraniya deynan welatên belengaz dike."

"... Krîza deyndariyê ne hêzeye xwezayî ye. Du sebebên wê hene:

a- Dawedariya xwedîyê deynan li deyndar ku ji aliyeke ve deynan xwe bidin,

b- Ji aliyeke din ve serdestiya wan li ser plankirina civata deyndaran."

"... Eger mirov bala xwe bide herikandin û guhestina sermaye di navbera welatên dewlemend û deyndar de, baş zelal e ku pere ji welatên deyndar û belengaz herîne yê dewlemend.

Eger mirov hemû peren ku bi rengê alikariyê, deynan nû, sermaye razandin, bikaranîna sermiyanê taybetî û hemû danehev û kampanyayen alikariyê ku ji

Cinayetên li dijî mirovahiyê

Nêçîra insanın li Gerdun

welatên endustrî çûne welatên paşvermayî hesab bike, koma wan dike 927 milyar dolar. Di

eynî wext de welatên Cihana Sêyemîn bi tenê faîza deynan û parek ji deynan 1345 milyar dollar li wan vegerandine. Enstituya Amsterdamê vê yekê dide ber tevayıya kifeta Plana Marshal ya ku bi qîmeta pereyên sala 1991 digihîje 70 milyar doları. Bibêye di kêmter ji deh salan de welatên dewlemend bi qasî şesqatî Plana Marshal ji welatên belengaz stan-

jar û belengaz û bêhêz."

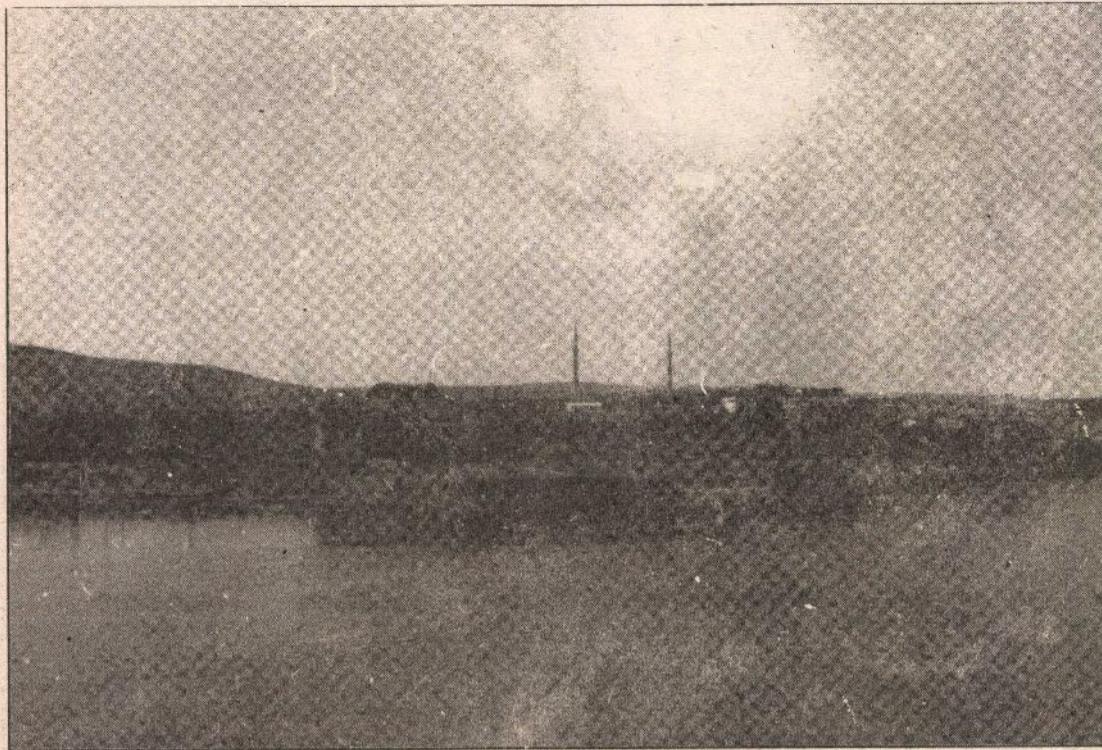
"... Gelên welatên endustrî ji ku awayê tevgera hikûmeten xwe nadin sekinandin, dibin şirîken van cinayetan, ew ji mirovahiyâ xwe didin bi halkweşîya xwe. A-wira pêwist di vê demê de gerek e weki ya berî dused salî, ya diji koletiyê be."

"... Ji aliyeke din ve ji şirîken cinayetê hikûmeten Cihana Sêyemîn in, yêne ku li ser talankirina hemwelatiyên xwe, xwe zengin dikin. Çend ji wan ji hêla gel ve hatine hilbijartî? Gelo ew dest ji xweşî û dewlemendiyê berdidin û jiyanekî rewa li welatên xwe peyda dikin? Gelo kes ji wan dikare idia bike ku nûneriya gel di-

ke? Ji tiliyen destan ne behtir in!"

"... Tu rî ji, ji demokrasiyê pê ve nîn in. Rejimek tu caran nikare bêhtir ji daxwaziya gelê xwe baştîr bibe. Lewma ji bo wekheviya miroviyê gerek hemû derfet (aborî, qanûnî, zanyarî) ji hemû bindestan re bêne dayin. Bi tenê gava gelên Cihana Sêyemîn di riya nûneren xwe yêne rast re biaxivin, dê hingî dengê wan were bihîstîn û humret kirin. Dê hingî ji nû ve pergâl dinyayê di navbera aliyeen wekhev de bibe pirsa danûstandinê û ne bi zora qamîciyên diktatoriya deynan ve were birêvebirin."

* SIDA Rêxistina Swêdi ya pêşvebirina navneteweyî ye.

Cizîra birîndar

Hatine sersaxiya te xwediyyen te Xwediyyen te ne Cûdî, Şirnex, Xelat Pişa te ne Herekol, Handrê û Ararat Xeyidibû tav, vemirî roj tarî

Şîna te dîkin ewrên tebeqa heştan
Ser hildabû çemê Kezerê, ber bi
ewran ve diherikî

Dixwaze tavê bitefine
Bila ronî nede dinyayê
Tarî bibe dinya tev
Belkî bibînin birînên te
Di taristana şevtarîn de
Belkî bidin derman di lepan de
Lê nade, nake dinyaya derewîn
Nade, xapînokê
Tu ne delal î
EZ te naxwazim

Zîmîna zergan digihîşt asîman
Min digot tu yî, ey Xweda!
Madem ne tu yî, kî ne ev?
Kî ne ev?
Dibarînin wisa zergîn îlahî
Madem zerg ne yêne te ne
Dibe ku ji cebîlxana te dizîbin
Nevîçîrkekî te hate kuştin, tu sax bî

Xeyidîne Şirnex, Nisêbîn, Sîsê,
îroj ji Cizîr
Xeyidîne, kes neçûye sersaxiya wan
Nava rojê avêtibû hîv
Dileylisîn stêrk li asîman
Vedimîrîn, leyлан didan ser Cizîrê
Şan û nîşana sersaxiyê didan
Koma Sêwiyan ne xuya bû
Kadiz, rêya goristanê nîşan nedida
Ewrêñ spî, gulmîn dida ewrêñ reş
Ewrêñ reş, diengirî di nava xwe de
Pirûskêñ tolegir amade bûn
Berfa sor dibariya

Torvanan tor dikir çemê Kezerê
Masî li bajiyî dîlan dikirin
Pîra Fatê bû îske-îska wê
Kalê Amo, ji kerba hêstirkêñ wî ne
dixingirîn

Carîneke esebî ji cemeda Mereto
Agir diçiran ta bigihîje Mîrê Ecenîyan
Ji heybeta wî bayê legan bawirî
Qara Tajdîn bû li hespê Kulik siwar
Gaz rakiribû hespê li ser stêrka şîvê
Zînê li ser mijâ Çiyayê Cûdî nifrîn dikir
Beko bi legan re dikeniya
Mîrê Botan sermest e
Stîyê agir berda mala xwe
Mem di zîndanê de tewebakarê evînê
Kewen nêçîrê, li nêçîrê ne
Îsal zêde berf dibare

Biharê kanî dê di keviran de ji
der bibin
Newroz ma çend roj
Cînarê me Memo çûbû nêçîrê
Betekî girt nêçîr kiribû
Şerxan ji panzdeh kewik kuştibûn
Çend kevok ji, ketibûn dafika
Zerdeşko
Stûyê tutika Xanimê di dafikê de
asê bûye

Berete ji baska xwe birîndar e
Dayîka Berfo agîre kuçikê ges kiribû
Pêtî bejnek bi ser banê ve ketibû
Li ber ewran diket biskêñ pêtîyê
Çirîskêñ gurriyê bi ser Cizîrê ve wek
sorgul dibariyan
Gulêñ Mihemedî çevnebariyan dikirin
Distrêñ bilbil li ser pirpizékê
Xewin bû li ber çavêñ min
Lê ez hişyar bûm ji.

S.S. Dilpolo

AZADÎ

Abdurrahman Durre

Şêr û keftar

Sêr ji keftaran qet hez nakin. Lê ji werseqê (werseq-weşeq kûviyeke ku postê wê pirr rind e) zehf hez dîkin. Mirov dikare bibêje ku şer aşiqê weşeqê ye. (Çawa ku Zeyneba Zer ji dibêje Clinton aşiqê wê bûye). Keftarê sextekar ji dixwaze ku weke weşeqê bikeve çavê şêr û nêzîkî şêr bibe. Li hemû hîle û dolaban digere û difikire, bi tu awayî dilê şêr bi xwe ve girê nade û meyla wî bi aliye xwe ve nadêre. Di dawiyê de ev hîle tê hişê wî ku postê weşeqê li xwe bike, xwe bixe şûna wê û şêr bixapîne. Heta ku keysê lê bîne, şêr bikuje û li textê wî rûne, bibe qralê daristanê (dehlê). Keftarê genî postê weşeqê bi dest dixe û li xwe dike, dertê hizûra şêr lê pirr nêzîkî wî nabe. Bi tirs li balê rûdinê. Şêr dibêje, 'Weşeqê, cîma tu wilô dûr rûdinî, kîfa te ji pirr ne xweş e. Kerem bike were nêzîkî min rûne. Tu dizanî ez ji te pirr hez dîkim.' Keftarê minafîq dibêje, 'Qralê min, ez hem westiyame, hem ji min sîr xwarine, bêhneke pirr ne xweş ji min tê, ez naxwazim te aciz bîkim.' Şêr dikene, debêje, "Na na, ez ji te aciz nabim, lê ez ji boçika te fêhm nakim. Gelo ez şaş im an boçika te heye?"

Keftarê pîr, Erbakan Xoceyê sextekar ji di van rojan de, ji aliyekevi weke Zeyneba Zer, Ecevit (Kurê pîr), Xesîzadê İspartelîzede û gur û rovî û keftar û cenewarê din, difikire û dimeşe, ji aliyekevi din ve ji dixwaze di bin postê din û imanê de nijadperestî û tûranîzma Osmaniyeñ barbar û faşist dîsa bixe bela serê cîhanê û Kurdistanê. Her weki Yawuz û Evdilhêmîdê wan i sextekar û barbar, bi hîle û pîlan, virr û derewan, bi navê din û imanê Kurdan bixapîne.

dike, dibêje: "Sextekarê genî, ezê pişa te bîşkênim. Qesmerê teres, divê ku ez careke din te li hizûra xwe nebînim.. Bicehime here, hêj ku min tu neperçiqandiye..."

Keftarê pîr, Erbakan Xoceyê sextekar ji di van rojan de, ji aliyekevi weke Zeyneba Zer, Ecevit (Kurê pîr), Xesîzadê İspartelîzede û gur û rovî û keftar û cenewarê din, difikire û dimeşe, ji aliyekevi din ve ji dixwaze di bin postê din û imanê de nijadperestî û tûranîzma Osmaniyeñ barbar û faşist dîsa bixe bela serê cîhanê û Kurdistanê. Her weki Yawuz û Evdilhêmîdê wan i sextekar û barbar, bi hîle û pîlan, virr û derewan, bi navê din û imanê Kurdan bixapîne. Ji şoreş û mucadeleyê û serhilana wan a pêşketî, xurt û dînamîk ji pare bide û zeyîf bike û dewleta kemalist a KT'ê ji ji bêçaretiyê derîne. Li ser hîmê inkar û asîmilasyonê dîwarê selteneta xwe ya faşist û nijadperest deyne. Bi milî mefkûreya xwe ya xwînmij û genî boyax bike, rake ser lingan û di dawiyê de, bi bira û hevalên xwe yên weki Turkeş, Ecevit, Yilmaz û bi xwîşka xwe ya dîlegura Asena re bibe yek, na-re û awazîn tûranî lê de, bi bang û zang û zîl û zengilêñ yobazî û canbazî, bi durütîyê reng reng ve ji nû ve bikeve govenda pezkogiro (listika gur û pez) ya Kurd û Kurdistanê, ji binî ve rake û dawî lê bîne. Bi rastî ji, keftarê genî Erbakan Xoce û partiya wî ya qesmer, di van demêñ nêzîk de, bi taybetî vê listika qesmer dilize. Lî şerîn şoreş bi vê listika xaîn hesiyane û rind fêhm kiri-ne û jê re dibêjin: 'Keftarê genî. Em te nas dikin, me dêla te di binê postê weşeqê de dîtiye.'

Kew, rovî, hirç û gur

1
Zarokên Kurd jîr û agir
Guh bidine çîroka gur

Bi gur re ew hirçê hovî
Û ew xapînokê rovî

Li ser serê van kewên nêr
Bi hev re dihejînin dêr

Ji dora Gola Wirmiyê
Ta Zagrosan, serê ciyê

Ji wir ta Gola Wanê
Heta Serhed û Botanê

Ji wir ta bi Feradê
Dersim, Sêwaz û Amedê

Refek kewên gelek dijwar
Ev axa zêr kirine war

Hêlin vedan niştecih bûn
Çiya ji wan re pêgih bûn

Bâşûr ï wan hirçen hovî
Li rojhilat hebûn rovî

Ji wan re bûne cîran
Çav ber dane cihê wan

Lew axa wan pîr zengin e
ser erd û bin erd zêrin e

Refek zerzûl ji rojava
Li ber wan vedidin dawa

Êriş têr ji çar kenarı
Reda wan nabin tu carı

Lew Egîd û cengawer in
Bi cîk û pîr bi huner in

Lê mixabîn a serhişk in
Ji hev re mîna dûbişk in

Ew tu carî li hev nakin
Ji hev re ci bêtifaq in

Li ser axa zîv û zér in
Bi lîs û pêgih û hêlin

Jiyana xwe didomandin
Hebûna xwe dihemandin

Sibehékê ew hemû kew
çav vekirin ew rabûn ji xew

Nêrîn ku ji Rojhilatê
Dengê zur zura guran tê

Birrek gurê boz û birçi
Guhbel, çavşor, terriqemçi

Ketin nava erdê kewan
Guh kerr dike, zur zura wan

2
Ew kewên ribat û şervan
Bi berxwedaneke giran

Ew gurên birçi û çavşor

Avêtine pişta sînor

Gura nêriya ku bi şer
Bi kewan re nabine ser

Hem bi lome û bi gazî
Hem ji bi dek û fêlbazî

Ketine radorî wan e
Bang kirin gotin:"Em biran e

Werin em bi hevûdin re
Êriş bikin van zerzûlan

Axa wan zeft bikin seranser
Em bi hev re bikin par

Kewan bi wan re hilanîn
Ji bona şer xwe pêk anîn

Ji guran re bûne leşker
Bi qebqeb û bi fir û ger

Deş ji zerzûla maliştin
Hemû dan ber tîran kuştin

Kewan vekir riya guran
Li cih û warê zerzûlan

Pîşti zerzûl safî kirin
Guran gotin:" Em xwediyê vir
in

Erdê bav û kalê me ye

Mafê kesî lê tune ye"

Êdî kew bûne palê xwe
Ku biparêzin erdê xwe

Lê guran ew berdane hev
Ji hevûdin qetian tev

Hinek bûn xulamê guran
Hinek gihan hirçê Qurre

Hinek ketin siya rovî
Ji eslê xwe man bêhêvî

Lê hinek ji kewên ribat
Bi berxwedan û bi xebat

Seri hildan gotin:" Çima
Çî wan zêde çî me kêm e?

Yêr ku pêşî li vir danîn
Û pêk anîn şaristanî

3
Xwediyê milk û rez û xerzan
zevî û bostan û werzan

Ev çend hezar sal in em in
Çawa em bin dest bikevin

Gur û hirç û wan doviyan
Li rewşa Kewan nêriyan

Dîtin ku ew nabin yek
Bi fêl û hîle û dek

Dest avêtin axa kewan
Lew êdî natirsin ji wan

Rahiştin tîr û rimê xwe
Kew in, kirin bin tumê xwe

Bi saya wan kewê kérî
Kuştin yêr ku hildan serî

Êdî dûr e gur û rovî
Axa wan kirin binnê vî

Kew ketin rewşeke xedar
Bûne dîl, bêcîh û bêwar

Ji dêla ku ew berê xwe
Tev bidine neyare xwe

Bûn dijmin û bi hev ketin
Dûrî esil, bêxîret in

Dîsa hinek ji nêrkewan
Li dora Cizîra Botan

Seri hildan, xwe dane pêş
Lew dîlbûn bo wan büye êş

Lê mixabîn weke her car
Kewê xayîn pîs û neyâr

Xwe dane aliyê guran
Kuştin kewê serîhildan

Kewên ku hevbendên guran
Ji guran re bûne bira

Tevan baskê xwe jêkirin
Ew dibêjin:" Em ji' gur in"

Qebqeb berdan êdî bûn gur

Dikin ewt ewt û zure zur

Gur gelekî ser xwe ve çûn
Gef didane gelê gerdün

Geh rojava, geh li bakur
Geh rojhilat, geh li başûr

Êriş berdidan cînarân
Xof dikirin dilê wan

Cîran ketin rewşek nebaş
Ji ber wan dane qaqa reş

Gotine hev:" Êdî bes e
Em bûne dîlê nekesan"

Gerdün hemî li wan rabû
Rewşa guran pîr xirab bû

4
Gurekî har û tuzerî
Xwe gihande kewê kerî

Got:" Ez ketim bextê we de
Dijmin hatin bi ser me de

Hûn kew gelek merdemêr in
Hûn baz û piling û şer in

Ji bo me bibin alîkar
Edî emê bibin hevpar"

Dilê kewan pê şewitî
Dîsa tevan bi yekîti

Arî guran ketine şer
Neyar hemû kirine der

Pîşti serkeftina mezin
Gur got:" Tiştekî nexwazin

Hûn ne kew in mîna me ne
Tenê hûn gurê çiya ne

Axa guran yek here tev
Tu carî qut nabî ji hev

Xwezi bi wî ku bê ez gur im
Yêr ne bêjin wan didirrim"

Gur bang kir rovî û hirçan
Axa kew kirin çar perçan

Dîsa kewên bi êş û jan
Bi kulman li serê xwe dan

Gotin:" Êdî xweş xuya ye
Ku bextê guran tune ye

Li Amedê, li Agirî
Li Dêrsimê, li Qoçgirî

Kewê ribat bi lez rabûn
Lê mixabîn dîsa têk çûn

Bi saya wan kewê kerî
Pîs û xayîn, xwelî li seri

Lê nifşek kewê nû niha
Bi wê axa xwe ve giha

Gur li dû wan bi zûre zûr
Di kevine teqana kûr

Gur nikare bi wan kewan
Pîr nêzîk e dawiya wan

Jî dilovan

Problema girîng ya rewşenbirêñ Kurdan e

Bedran Hebib

Dr. Cemşid Heyderi

Fırat Cewerî

Hüseyîn Kaytan

Zeynelabidin Kızılıyaprak

Fehîme Karahan

Lêpirsîna me ya li ser xwendina Kurdi didome. Vê hefteyê me berê pîrsên xwe dan ser kesên cur be cur. Du kes ji wan ji Başûrê Kurdistanê ne. Nêrinê kesên ku di vê hejmarê Welat de cih girtin pîrr balkêş in. Di hejmarâ pêşîya me de emê vê lêpirsînê biqedinîn, bes xwendavanê me disa jî dikarin dîtinê xwe ji me re bişînîn ji bo ku di rûpelê 2. de bêñ weşandin.

'ŞEXSIYET BI ZANEBOUNA ZIMAN Ú ÇANDÊ VE GIRÊDAHÎ YE'

Bedran Hebib

Li başûrê Kurdistanê pirriya gel ji Kurdi pê ve bi zimanekî din nizane û tu car zimanê Kurdi li Iraqê qedexe nebûye. Ji pişti Şerê Yekemînê yê Dînyayê ve heta iro kovar, rojname, kitêb bi Kurdi belav dibin, pişti şoreşa 1958'an li Iraqê, xwendin li başûrê Kurdistanê bû bi Kurdi. Min 12 salî zimanê Kurdi li xwendin gehê xwendîye. Lê divê bêzanîn ku ev tişt ne bi qencîya rejîma Iraqê çêbûye. Tevgera Kurd û ronakbîrêñ Kurd bi xebatêñ xwe pêk anîn, zehfî caran nivîskarêñ Kurd kitêbê xwe bi pereyê berîka xwe diweşînîn. Di vî 15 salî dawî de rejîma Iraqê dixwest ku hêdi hêdi xwendîna Kurdi berteng bike. Zehfîn xwendevanîn bi Kurdi dixwînîn, hin kitêbê Kurdi hene 10 hezar kopyan 5 hatîye firotan, kovara **Karwan** (kovarek çandî bû, di navbera 1982-1991'an de derdiket) her meh 8 hezar kopi jê dihat firotin. Niha li Başûr xwendîna li xwendîgehan bi Kurdi ye, lê kovar û rojname kêm têñ xwendîn. Ev ji, ji ber rewşa ekonomiya gel e.

Li bakurê Kurdistanê zehfî xwendevanîn dibejin, **"Em bi Kurdi nizanîn bixwînîn"**. Rast e ev 70 sal e ziman qedexe ye. Gelek xwendevanîn bi zimanekî din dixwînîn, lê divê carekî din vegerin ser zimanê xwe. Divê xwe hînî xwendîna û nivîsîna bi Kurdi bikin, netewetiya mîrov girîdayî zimanê wî yê dayîkê ye.

'ZIMAN MERCEKE XWENASİYÊ YE'

Dr. Cemşid Heyderi

Zimanê Kurdi li başûrê Kurdistanê di 50 salên dawiyê de gavêñ girîng ber bi zimanê standart ve avêtîye, ji hemû aliyen zanîstî ve zimanê Kurdi ji bo pêş çûye.

Ronakbîrêñ nûdem li Başûr girîngiyeke taybet ji bo zimanê Kurdi didin. Di dema şerî Iraç-Îranê de rejîma Iraqê zor di da zimanê Kurdi. Digotin zehfî peyvî Farîsî di zimanê Kurdi de têñ bikaranîn. Helbet pişti serhîdan û azadbûna zehfî axa Başûr, fersendeke baş ji bo zimanê Kurdi (zaravayê Kurmanciya Jérîn-Soranî) çêbû ku, bi peyv û hevokêñ zaravayêñ din tê dewleñ mend kirin.

Nezanîna zimanê Kurdi li bakurê Kurdistanê sebebêñ lojîkî jê re hene, ew ji qedexebûna zimanê Kurdi ye, ji aliyê rejîma Tirk ve. Helbet ew kes ku hisê neteweyî di dilê wî de heye, divê girîngiye bide zimanê xwe, ji ber ku zanîna zimanê neteweyî mercê xwe nasîna neteweyî ye. Pêwîsiyeke neteweyî ye ku xwendevanîn Kurd xwe hînî zimanê xwe bikin, her çîqas rewş ji ne musaîd be.

'PROBLEMA GIRÎNG REWŞENBİRÊÑ KURD IN'

Fırat Cewerî (Berpirsiyarê Gîşî û Xwedîyê Kovara Nûdemê)

Tirk di politikaya xwe ya asî-milasyonê de tam bi ser neketibin ji, disa bi sedhezaran Kurda-simile bûne, ji zimanê xwe, kultura xwe, toreya xwe bi dûr ketîne, bûne Tirk, an ji xwe mîna Tirkân dibîniñ, bi wê ji nayêñ ser, vêca Kurdan înakar dîkin, di politikaya xwe ya li diji Kurdan de ji Tirkân tûjtir in; bi kurtî ji qîrel qîraltir in. Heçî Kurden xwenas û têkoşer in ji, ji ber sedemîn ideolojîk û civakî, ji ber psîkolojîya xwebîcûkdîtinê, an ji,

ji ber fanatîzma internasyonalî, guh nedane zimanê Kurdi, zimanê Kurdi bêqîmet dîtine. Hera ma hema giraniya berhem û weşanê rîxistin û partîyen Kurdan bi Tirkî ne, ev ji té wê maneyê, Kurden ku hisyar dibin û li doza Kurdi xwedî derdikevin, bi zimanê Tirkî perwerde dibin, ji Kurdi bi dûr dikevin.

Ji bili zor û zîlma dewletê, sîcê me Kurdan bi xwe ye ji. Em ji bo bidestxistina ziman û kultura Kurdi serê xwe didin, lê mixabin, em-hewl nadîn, an ji em hemû îmkanen xwe ji bo ziman û kultura Kurdi seferber nakin. Yanî ji bo ku em bikaribin hewesa xwendîna û nivîsandina Kurdi zêde bikin, divê em Kurd tavilê an hemû weşanê xwe, an ji pirraniya weşanê xwe bikin bi Kurdi, bi hev re bi Kurdi bipeyîvin, li polîsxane û mehkemeyan bi inad ifadeyê xwe bi Kurdi bîdin. Hingî ez bawer im, ne tenê zêdekirina hewesa xwendîna û nivîsandina Kurdi ya li nava Kurdan, herwiha wê bibe destpêka çareserkirineke siyasi ji.

Em bêñ ser pirsa we ya duye-mîn. Ji xwe problema girîng problema rewşenbirêñ Kurdan e. Bi Kurdi peyivîna gundiyeke, karkerekî, şivanekî ne ewçend girîng e. Ya girîng bi Kurdi peyivîn û bi Kurdinîvîsîna rewşenbirêñ Kurdan e. Tevgera rewşenbirîya Kurdi ji her tim li derveyî sînorêñ Kurdistanê bûye.

Bi ya min, ji bo ku rewşenbirêñ Kurd bigîhîjin şexsiyeta xwe, nasîna xwe bi dest bixin û di nava rewşenbirêñ cîhanê de mîna rewşenbirêñ Kurd bi rûmet û serbilindî bijîn, divê ew tavilê li xwe vegerin, zimanê xwe hînî bikin, vejînin, bikin zimanekî edebî û nemir.

'ÇIMA KURDİ NAYÊ XWENDIN'

Hüseyîn Kaytan (Li ser navê kovara Rewşenê)

Kurdi nayê xwendin.

Yek: Kurd di ser de ne, ser dom dike û weşanê me nagîhîjin xwendevanîn.

Dudo: Perwerdeya Kurdi tu-

ne ye, perwerdeyi bi Tirkî ye.

Mirovî ku perwerdeyi bi Tirkî dibîne, huner û edebiyata bi Tirkî dixwîne. Divê weşanê me hem huner, hem edebiyat, hem zanîn bidin; hem ji, ji bo hînkirîna zaravayê Kurdi bibin dibistan, Dibistanekî şoreşê. Çima? Ji ber ku rewşa me Kurdan rewşekê bêhtir taybeti ye. A ku di dilê gelê Kurd de xwestina huner û wêjeya bi Kurdi çekîriye, şoreşâ Kurdistanê bi xwe ye. Hînbûna zimanê Kurdi û hînbûna huner û wêjeya Kurdi, hînbûna çandeke nû, tê maneya hînbûna şoreşâ Kurdistanê. Em ziman hîn dikin, lê gel dixwaze zimanê şoreşê hîn bibe. Ev ji, tiştekî taybeti ye û di nav şoreşê de mimkûn e. Divê berî weşanê Kurdi yên li Stenbolê, dibistanê Kurd ên şoreşê li Kurdistanê bêñ avakirin. Ev ava di bin ji; di gelek gundêñ Kurdistanê de gerîla ziman hîn dike, hîsa xwedîbûna zimanekî serbixwe dide gel. Lê ne bes e. Divê ronakbîr mudaxale bikin, divê ronakbîr li Kurdistanê eger ne mimkûn e ji, ji Kurdistanê binivîsin.

Em li metropolê ne. Em çîqas behsa şoreşê bikin ji, xwendevanî cîhê me metropoli nas dike. Dizane ku ev tiştekî sünî ye. Xwestina xwendevanî Kurd, rojnameyen gerîla ne, rewşa gelê gund ên li Kurdistanê ye, rewşa gelê li bajarêñ Kurdistanê ye. Kêmasiya me ev e. Ev kêmasi ji holê rabe, rewş wê ji nişkê ve ji sedi sed biguhêre.

'PÊWIST E HÊZÊN BI TESÎR FÊRÎ GIRÎNGIYA ZIMAN BIBIN'

Zeynelabidin Kızılıyap-rak (Weşanê Pelê Sor)

"Rast e ku di van rojîn dawî de pêwendî li ser berhemên (eser) Kurdi kêm bûye. Lê ev kembûna hanê, di paş hilberînekê de çenebûye. Anglo, di salên borîn de berhemên Kurdi, ne ku bi Kurdi bûn, hatin xwendin, bêhtir di encama xwedîderketina hişen neteweyî de pêwen-

di didit.

Kurdî hêja negîhiştiye xebitandineke gişî û hewisandineke baş. Ev berhemên Kurdi eger di salên borî de gelek hatin firotin, ji bo vê yekê bû. Sebebê vê yekê, rewşa gelê Kurd a li baturê welat û zorîtiyê di nava dîrokê de, xuya ne. Sebebê esasî ev e: Yanî tu dem bi serbestî xwendîna û hewisandin mimkûn nebûye. Ji aliyê din ve, rojîn gelê me, bi xwîn û can windakîrinê re borîne. Gelê ku ji hêla fiziki ve nikaribe bîhîn bistîne, jîxwe wext nabîne ku li ser girîngiye zîmîn raweste.

Yek ji sebebêñ ku ez pirr girîng dibînim ev e: Ronakbîrêñ bakurê welêt di binîsiya xwe de herdem, vê yekê "Bi Tirkan û zimanê Tirkan re jiyan mecbûriyet e" li ser xwe his kirine. Ev his li ronakbîr kiriye ku "pisporiyeke ekstra" çêbibe.

Xebateke pirr heye ku bê kirin. Di serî de; hêzîn neteweyî yên bi tesîr, girîngiye zimanê Kurdi pêwîst e fêr bibin. Ji aliyê din ve mijarê tev bi hev re bifikiyin û bi hev re tevger bikin."

'RONAKBİRÊÑ KURD WEZİFEYA XWE BAŞ NEANÎNE CIH'

Fehîme Karahan

Li gorî min ronakbîrêñ me heta niha wezîfeya xwe neanîne cih. Sedemê wê yekê ji bi du peyvan nayê ziman. Ku ronakbîrêñ me wezîfeya xwe baş bîanîna cih, ez bawer im ku emê niha gelekî din bi pêş ve bikerana. Me dê dîroka xwe, çanda xwe, zimanê xwe gelekî din baş bîanîbu. Lê mixabin xebatêñ heta niha ku ronakbîrêñ me kirine, gelekî kêm mane, têri baş pêşveçûnê nekirine. Ronakbîr di nav gel de wek kevirêñ bingehîn in.

Ji bo pêşvebirina ziman ji divê ku em gelekî bixebeitin, rojname û kovarîn me, ji bo hînkirîna zimanê nivîskî hê ji hêasantir bikin. Tu dibistanê me nîn in, divê rojnameyen me vê peywîr ji pêk bînîn da ku hinek be ji amadekariyek ji pêşerojê re hebe...

Wê bidome

- Li ser navê IMC Basın-Yayın Ltd. Şti. (adına) Xwedî (Sahibi) Zübeyir Aydar
- Berpirsiyarê Nivîsaran (Yazı İşleri Müdürü) Mazhar Güribat
- Navîşan (Adres) Nuruosmaniye Cad. Atay Apt. No:5 Daire No:14 Cağaloğlu / İstanbul • Tel (fax) 511 50 07
- Berpirsiyariya Ewrûpa • Postfach: 1531, 53117 Bonn 1, Germany • Tel: (49) 228-630990 (Navbera saat 11.00-16.00)
- Fax: (49) 228-630715
- Çapkirin (Baskı) Yeni Asya Matbaacılık • Belavkirin (Dağıtım) Birleşik Basın Dağıtım AŞ.